

چریکه‌ی هزاره‌تی یوسف
یا
ته‌فسیری سووره‌تی یوسف

نووسین و لیکۆلینه‌وه:
محهمه‌د صالح ئیبراهیمی (شه‌پۆل)

هه ركه سى فهره ننگ و زانين به ده س بيئى
ره حمهت و به ره كهت به سه ر خويڏا ده بارينى (شه پوڻ)

چريكه ي حه زره تى يوسف

يا

ته فسيري سووره تى يوسف

نووسين و ليكولينه وه:
محهمه د صالح ئيبراهيمى (شه پوڻ)

هه ركاتى ده چمه په رلانه خه فته تمه؛ كه ته مه ن، چهن
كوره، بوكه لك و ه رگرتن له و سفره ره نكيه (شه پوڻ).

لاپهره ی کتیب وه ک شاپه ره که روحی نیمه
بولای نورو روناکی ده خاته هه لفرین: ویلتیر.

* شناسنامه:

* چریکه ی هه زره تی یوسف

* نووسین و لیکۆلینه وه:

* نوسراوی دوکتور محهمه د صالح ئیبراهیمی (شه پۆل)

* ئوستادی دانشگاه مذاهب ئیسلامی دانشگاهی تاران.

* چاپی ۲۰۰۳ ی زاینی و ۱۳۸۲ و ۲۷۰۳ ی کوردی.

هه رکاتی ده چمه په ر لانه خه فه تمه؛ که ته مه ن، چه ن
کورت، بو که لک و هه رگرتن له و سفره ره نگینه (شه پۆل).

هه رکه سی فه ره ننگ و زاینی به ده س بیئی
ره حمه ت و به ره که ت به سه ر خویدا ده باریئی (شه پۆل)

سه‌ره‌تا

چریکه‌ی حه‌زره‌تی یوسف و واتا‌کردنی سووره‌تی یوسف

سووره‌تی یوسف له مه‌ککه نازل بووه و به بیسمیلاوه ۱۱۲ ئایه‌ت و ۱۷^{۶۶} بیژه و ۷۱^{۶۶} پیته و ۱۲ به‌شه و ته‌واوی ئەم سووره‌ته له باب‌ه‌ت چریکه و چیرۆکی سه‌رنج‌راکیش و شیرینی حه‌زره‌تی یوسف پیغه‌مبه‌ره. جا هه‌ر له‌به‌ر ئەمه‌یش به سووره‌تی یوسف ناو‌نریاوه و به تیکرا ناوی حه‌زره‌تی یوسف له قورئاندا (۲۷) جار بردراوه که ۲^۵ جاری له‌م سووره‌ته دایه و جاریکیش له سووره‌تی غافر، ئایه‌تی ۳^۴ و جاریکیش له سووره‌تی ئەنعام، ئایه‌تی ۸^۴ دا ناوبراوه.

به‌شی یه‌که‌م: باشترین چریکه‌مان بو تو‌گێڕایه‌وه، به‌هوی ئەم قورئانه‌وه که به تو‌مان وه‌حی کردو به‌ر له‌مه‌ تو له غافلان بووی.

به‌شی دووهم: (له‌ چاره‌نووسی یوسف و براکانیدا په‌ند و عیبه‌ت گه‌لی هه‌یه، چونکه وتیان: یوسف و بنیامینی^(۱) برای لای باوکمان له ئیمه‌ خوشه‌ویست‌تره و ئازاوه‌ی تیا بردنی یوسفیان نایه‌وه.

به‌شی سیوهم: (خه‌ون لیکدانه‌وه‌مان) به یوسف فیر کردو خاوه‌نی میسر که

۱- نوکته: حه‌زره‌تی یه‌عقوب ۱۲ کوری به‌م ناوانه‌هه‌بووه: روئیل، شه‌معون، یه‌هودا، لاوی، نه‌فثائیل، جاد، دان، زبالون، یه‌شهر، شه‌هر، یوسف و بنیامین که ئەم دووانه‌ی ئاخ‌ر له ژنی دووهم به‌نیوی (راحیل) بوون که راحیل دوا‌ی له دوا‌ی ئەوه‌ی بنیامینی بو، خوی مردو له‌سه‌ر زگ‌ چو.

یوسفی کړی بوو، به ژنه‌که‌ی خو‌ی وت: ریژی یوسف بگره، قازانجی بو ئیمه
هه‌یه، به لکو بیکه‌ینه کوری خو‌مان.

به‌شی چوارهم: (ئهمه‌یه‌ئو که‌سه‌ی که‌منتان له‌سهر ئه‌و سه‌رزه‌نش و
سه‌رکونه‌ده‌کرد)، ژنه‌کانی شار وتیان: ژنی عه‌زیزی میسر دلی به‌غولامه‌که‌ی^(١)
خو‌ی داوه‌و بو‌ی نه‌ماوه.

به‌شی پینجه‌م: (دوو لاهو چوونه‌به‌ندیخانه) به‌یوسفیان وت: خه‌ونمان دیوه،
تکایه‌بو‌مان لیک بده‌وه.

به‌شی شه‌شه‌م: (پاشا وتی: من حه‌وت گای قه‌له‌وم له‌خه‌ودا دیوه) که‌حوت
گای له‌ر ئه‌وانی ده‌خوارد، واتاکه‌ی چی‌یه‌بو‌مان به‌یان بکه.

به‌شی حه‌وته‌م: یوسف به‌فیرعه‌ونی وت: بمکه‌خه‌زینه‌داری میسر که‌راگرو
زانا به‌م کاره‌م.

به‌شی هه‌شته‌م: براکانی یوسف هاتنه‌لای یوسف، ئه‌وانی ناسی، به‌لام ئه‌وان
یوسفیان نه‌ناسی.

به‌شی نو‌یه‌م: وتیان ئاوخوری (جامی) پاشامان گوم کردووه؟ بو‌که‌سی که
بیهینیته‌وه، باری وشتری گه‌نم مزگینی ئه‌ده‌ینی.

١- به‌مه‌ولا گهر له‌مه‌ولا دل به‌قوربانت نه‌بی نابی

به‌دل گهر دل مو‌تبع و به‌نده‌فه‌رمانت نه‌بی نابی

که‌سی مه‌قسودی که‌سبی ده‌وله‌تی قوربی حه‌قیقه‌ت بی

غولامی بو‌غولامانی غولامانت نه‌بی، نابی

«ناری»

به‌شی ده‌هه‌م: چاوه‌کانی یه‌عقوب له‌ دوری یوسف له‌ بینایی که‌وت و سو‌مای نه‌ما.

به‌شی یازده‌هه‌م: یه‌عقوب وتی: بو‌نی یوسف ده‌که‌م.

به‌شی دوانزه‌هه‌م: له‌ گێرانه‌وه‌ی ئەم چریکه‌و چیرۆکه‌دا په‌ندو ئاموژگاری هه‌یه‌ بو‌ ژیران و ئەمه‌ قسه‌یه‌کی سازکراو نیه‌.

چریکه‌ی حه‌زره‌تی یوسف که‌ له‌ ته‌ورات به‌ (JOSEPH جوزیف) ناو براوه‌، یه‌کیکه‌ له‌ چریکه‌ درێژه‌کانی ئیسلامی و قورئانی. (ثعالبی) ده‌نووسی که‌ ئەم چریکه‌ پرو ته‌ژی یه‌ له‌ نوکته‌ی جوان و په‌ندو ئاموژگاری و حکمه‌ت، یوسف به‌ نمونه‌ی پیاوه‌تی و گه‌وره‌یی و ئازایی و پاکی و چاکی و لیبوردویی، ده‌ناسینری. هه‌رچه‌نده‌ چریکه‌ بیژانی بی‌ ئارمانج و یا ئەوانه‌ی ئامانجی په‌ست و پیس و ئالوده‌یان هه‌یه‌، کو‌شاون که‌ له‌م به‌سه‌رهاته‌ شیرینه‌ داستانیکی عه‌شقی بزوینه‌ر بو‌ هه‌وه‌سبازان بسازن و دیمه‌نی راسته‌قینه‌ی یوسف و به‌سه‌رهاتی ئەو بگورن و ته‌نانه‌ت به‌ وینه‌ی فیلمیکی عه‌شقی بیخه‌نه‌ سه‌ر په‌رده‌ی سینه‌ما، به‌لام قورئان هه‌موو شتیکی ئوسوه‌و نمونه‌یه‌. جا ئەوه‌یه‌ که‌ له‌ لابه‌لای ئەم چریکه‌ جوان و شیرینه‌دا به‌رزترین په‌ندو ده‌رسی عیقفه‌ت و پاکی و چاکی و پاکداوینی و بی‌ خه‌وشی و خو‌پراگری و ته‌قوا و خو‌پاریزی و برواو باوه‌رو ده‌سه‌لاتداری به‌سه‌ر نه‌وس و نه‌فسدا، ره‌نگ ئەداته‌وه‌و مرو‌ف بو‌ پاکی و چاکی و خوی باش و پیاوانه‌و مرو‌یانه‌ بانگ ده‌کا و فی‌ری خو و ئاکاری پیاوانه‌و ئینسانانه‌و خودایی ده‌کا. ئەم چریکه‌ ئەونه‌ شیرین و دلگیره‌ که‌ هه‌ر ئینسانیک هه‌رچه‌ند ئەم به‌سه‌رهاته‌

بخوینیتته‌وه، هیمان له کاتی خویندنه‌وه‌یدا ته‌که‌وینته بن شوین دانانی جه‌زبه‌کانی مه‌عنه‌وی ته‌م داستانه.

هر له‌به‌ر ته‌مه‌شه که قورئان ته‌م چریکه‌ی به‌ناوی (أَحْسَنَ الْقَصَصِ: باشتترین چریکه) ناو ته‌باو ته‌لی: ته‌م به‌سه‌ره‌اته بو‌خاوه‌ن می‌شکان ده‌رس و په‌ندو عیبه‌ره‌ته (لاولوا الالباب).

قاره‌مانه‌کانی ته‌م به‌سه‌ره‌اته حه‌قیقه‌تیان بو‌هه‌یه‌و ساز نه‌دراون و ته‌مه‌خوی نیشانه‌ی کشگیری و ئیعجازی قورئانه‌و چریکه‌که بی وینه‌ده‌کا. بو‌وینه‌قورئان له‌م قاره‌مانانه‌قسه‌ده‌کا:

حزره‌تی ئیبراهیم قاره‌مانی بوت‌شکین، وه‌به‌و رو‌حه‌به‌رزه‌وه‌که له‌راست تاغوتیاندا هه‌ی‌بوه.

حزره‌تی نوح ته‌و قاره‌مانه‌به‌تابشت و خو‌راگرو دلسۆزه، به‌و ته‌مه‌نه‌دریژو‌پر به‌ره‌که‌ته‌وه‌که هه‌ی‌بوه.

یوسف ته‌و قاره‌مانه‌پاک و خو‌پاریزه‌له‌راست ژنی جوان و‌گزیکاردا. بیجگه‌له‌مه‌ش قودره‌تی به‌یانی وه‌حی قورئان له‌م چریکه‌دا به‌جو‌ری خوی نواندوه‌که مرو‌ف مات ته‌مین، چونکه له‌هه‌ندی مه‌به‌ست دا ته‌گاته‌چتگه‌لیکی باریکی عه‌شقی، وه‌قورئان بی ته‌وه‌ی خوی لی لابدا یا خوی لی بسویری ته‌و شانویانه‌به‌ریزه‌کاری یه‌کانیه‌وه‌جو‌ریک به‌یان ده‌کا که چکو‌له‌ترین هه‌ستی مه‌نفی و نامه‌تلوب له‌بیسهر دا به‌دی ناهینی.

قورئان خو‌ده‌خزینیتته‌نیو هه‌موو رازو ره‌مزه‌کانی ته‌و چریکه، به‌لام له‌هه‌مو

شوینیکدا تیریژو تیشکی پر تینی له ته‌قواو پاکی و چاکی و بیخه‌وشی باسه‌کان ده‌گریته بهر.

چریکه‌ی یوسف بهر له ئیسلام و دوا‌ی ئه‌و، بی شک بهر له ئیسلامیش چریکه‌ی یوسف له نیو خه‌لک دا ناودار بووه.

چونکه له ته‌وراتیشدا له کژی ۳۷ تا ۵۰ به دریژی قسه‌ی له‌و چریکه‌ی کردوه. شاعیرانی کورده‌واریش له بابه‌ت به‌سه‌رهاتی حه‌زره‌تی یوسفدا دادی هه‌ستیاری یان داوه‌و له‌و چریکه‌ی جوان و ره‌نگینه‌دا خو‌یان به باشی راناوه‌و به کوردی بو کورده‌واری یان داناوه^(۱).

چریکه‌و به‌سه‌رهاتی حه‌زره‌تی یوسف تیکرا له‌م سووره‌ته‌دا به‌یان کراوه‌و نه‌تیژه‌ی لیگیراوه، جا ئه‌وه‌یه که له ئاخری ئه‌م سووره‌ته‌دا ده‌خوینینه‌وه، کاتی حه‌زره‌تی یه‌عقوب و براکائی یوسف دینه‌میسرو له راست یوسفدا سه‌ر ده‌چه‌میننه‌وه، یوسف عه‌رزی باوکی ده‌کا: (یا اَبَتِ هَذَا تَأْوِيلُ رُؤْيَايَ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَعَلَهَا رَبِّي حَقًّا - ئایه‌تی ۱۰۱) - واتا: باوه! ئه‌مه واتای ئه‌و خه‌ونه‌یه که له‌به‌را دیبووم، خوا ئه‌وه‌ی به‌راست گیرا.

۱ - شه‌وی نوری روی یوسفی سه‌روه‌ر
 درگای ره‌حه‌مه‌تی بو کرایه‌وه
 ئاده‌م ئه‌مه‌ی بیست به کامرانی
 ئه‌م نازداره یوسفی زه‌مان
 ئه‌بی به شاهی خاوه‌ن ته‌خت و تاج
 فه‌قیروه‌ه‌زار به‌و ئه‌بن موحتاج
 وه‌ک روژی روناک ئه‌بی شوعله‌وه‌ر
 چوار به‌شی جوانی بو ئه‌و مایه‌وه
 یوسفی بانگ کرد نایه سه‌ر رانی
 نه‌ما‌ی باخی یه‌عقوبی که‌نعان
 یوسف و زوله‌یخای محه‌مه‌ده‌مین - چاپی ۱۹۸۰.

له قورئاندا کاتی قسه له پیغه مبه‌ران ده‌کری، مله به ملانی ئه‌وان له‌گه‌ل
 سته‌مکاران و تاغوتیاندا ده‌گیریتته‌وه که سه‌ره‌نجام هه‌ندی بروایان پی دینن و
 هه‌ندی که سیش به دژیان ده‌وستن و باوه‌ریان پی ناکه‌ن، به‌لام له سووره‌تی یوسف
 دا خوا ته‌نیا قسه له ژیان و به‌سه‌ره‌اتی خودی یوسف ده‌کا که چلون له نیو
 گیژه‌لوکه‌ی ژیاندا تی ده‌په‌ری و سه‌ره‌نجامیش به میری و مه‌زنی ده‌گا و حوکومه‌ت
 ده‌کا که له خودی خویدا بی وینه یا که م نمونه بووه.

نوسراوی محمه‌د صالح ئیبراهیمی (شه‌پول)

سووره‌تی موباره‌که‌ی یوسف:

۱- بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ.

۲- اَلرَّا تِلْكَ اَیَاتِ الْکِتَابِ الْمَبِیْنِ.

۳- اِنَّا اَنْزَلْنَاهُ قُرْاٰنًا عَرَبِیًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُوْنَ.

۴- نَحْنُ نَقُصُّ عَلَیْكَ اَحْسَنَ الْقَصِصِ بِمَا اَوْحٰنَا اِلَیْكَ هٰذَا الْقُرْاٰنَ وَ اِنْ كُنْتَ مِنْ

قَبْلِهِ لَمِنَ الْغٰفِلِیْنَ.

واتا:

۱- به‌ناوی خوای به‌خشه‌رو ده‌هه‌نده‌و دلا‌واو دل‌لاوین.

۲- ئه‌وه نیشانه‌و ئایاتی کتیب و په‌راوه‌ی ئاشکراو دیاریده‌ره.

۳- ئیمه ئه‌وه‌مان به‌ناوی قورئانی عه‌ره‌بی نازل کردووه تا ئیوه ده‌رکی بکه‌ن (و

بیری لی بکه‌نه‌وه).

۴- ئیمه باشرین به‌سه‌ره‌اتمان بو تو‌گی‌رایه‌وه، له ریگای وه‌حی کردنی ئه‌م

قورئانه‌وه به‌ تو، هه‌رچه‌ن به‌ر له‌وه له غافلان بووی.

ئه‌م سووره‌ته‌ش به‌ پیتی (ئه‌لف و لام و ری) ده‌س پی کراوه‌و ئه‌مه‌ش نیشانه‌ی

عه‌زه‌مه‌تی قورئانه‌ که له ساده‌ترین پیتی ئه‌لفه‌بی‌تکه ساز دراوه‌و ئاوا پرو پر

ناوه‌رو‌که، ئه‌شی هه‌ر له‌به‌ر ئه‌مه بی دوا‌ی ناو بردنی ئه‌م پیتانه، ده‌س به‌جی

ئیشاره‌و ئاماژه به‌ عه‌زه‌مه‌تی قورئان ده‌کاو ده‌فه‌رمی: ئامانه نیشانه‌و ئایاتی کتیبی

ئاشکراو دیاریده‌رن.

کتیبی رووناکی ده‌رو جیا‌که‌ره‌وه‌ی حق له باتل، کتیبی نیشاندهری ریگای

راست و سه‌رکه‌وت و رزگاری ده‌ر.

(تلک آیات الکتاب المبین)، سه‌ره‌نج‌راکیشه له‌م ئایه‌ته‌دا ئیسمی ئیشاره‌ی دور

(تلک) به‌کار براوه‌ که وینه‌ی ئه‌وه له سه‌ره‌تای به‌قه‌ره‌و هه‌ندی سووره‌تی دیکه‌ی

قورئان که‌لکی لی وه‌رگیردراوه، وه ئه‌مانه خو‌ی نیشانه‌ی عه‌زه‌مه‌ت و به‌رزگی

بیلندی ئه‌م ئایه‌تانه‌ن، یانی به‌ جو‌ریکی وا به‌رزو ته‌رز و بیلندن که ده‌لیی له

شوینیکی زور زور دورن. له سه‌ره‌وه‌ی ئاسمانه‌کاندان، له ناخی هه‌وای بی سنوری لای خوان که بو‌گه‌یشتن به‌وانه، ئه‌بی زور ته‌قالا بده‌ین و تی‌بکوشین، تا بیان‌که‌ینه سه‌رمه‌شق بو‌ژیانی باش و به‌که‌لک و مرو‌قانی و خودایی.

له پاشان قسه له ئامانج و مه‌به‌ست له نازل کردنی ئه‌وانه ده‌کاو ده‌فه‌رمی: (إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ) - واتا: ئیمه ئه‌م قورئانه‌مان به‌عه‌ره‌بی بو‌ناردن تا به‌چاکی ده‌رکی بکه‌ن و فی‌ری بین.

مه‌به‌ست ته‌نیا خویندنه‌وه‌و مدفه‌رک بوون ئیه، به‌لکو بو‌ئه‌وه‌یه، ده‌رکی بکه‌ن، به‌جو‌ریکی وا مرو‌ق رابکیشی بو‌لای عه‌مه‌ل کردن به‌واتا‌کانی که په‌ندی لی وه‌ر‌بگرین و بیکه‌ینه هوی کارو کرده‌وه‌مان و خوی پیوه‌بگرین و له هه‌ستان و دانیشن و ژیانماندا عه‌مه‌لی پی بکه‌ین، تا پیشکه‌وین و سه‌رکه‌وین.

به‌لام عه‌ره‌بی بوونی قورئان، له‌به‌ر ئه‌وه‌یه که قورئان به‌عه‌ره‌بی نازل بووه، که پیغه‌مبه‌ر عه‌ره‌ب زمان بووه‌و زمانی عه‌ره‌بیش زمانی خۆشه و له ده شویندا عه‌ره‌بی بوونی قورئان دوپاته‌کراوه‌ته‌وه، ئه‌مه‌ خوی وه‌لامیکه بو‌ئه‌وانه که ده‌یان‌وت ئه‌م ئایه‌تانه له مرو‌قیکی عه‌جه‌مه‌وه وه‌رگیراوه‌و سه‌رچاوه‌ی وه‌حی بو‌ئیه.

له پاشان ده‌فه‌رمی: (نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَذَا الْقُرْآنَ وَإِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ لَمِنَ الْغَافِلِينَ) - واتا: ئیمه باشت‌ترین چریکه‌مان له ریگای وه‌حی یه‌وه بو‌ناردی و به‌هوی ئه‌م قورئانه‌وه بو‌ت ده‌گیرینه‌وه، هه‌رچه‌نده به‌ر له‌مه تو له غافلان بووی.

هه‌ندی لایان وایه (أَحْسَنَ الْقَصَصِ) ئیشاره به‌هه‌موو قورئانه و رسته‌ی (بِمَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَذَا الْقُرْآنَ) به‌قه‌رینه‌ی ئه‌وه ده‌زانن.

نه‌خشی چریکه‌و چیرۆک له ژيانی مروّدا

به‌سه‌رنج‌دان به‌مه‌که به‌شی زور گرینگ له قورئان به وینه‌ی به‌سه‌رهاتی هۆزو نه‌ته‌وه‌ی پیشین و به وینه‌ی چریکه‌و چیرۆکی رابوردوان به‌یان کراوه، جا بوچ ئەم قورئانه مروّف سازه‌وا زور به وینه‌ی میژوو، چریکه‌قسه‌ده‌کا، له‌به‌ر ئەمانه:

۱- میژوو ئازمايشتگه‌ی مه‌به‌ستی جوور به‌ جووری ژيانی به‌شه‌ره‌و ئەوه‌ی مروّف به‌به‌لگه‌ی ئەقلی له‌بیر و میشکی خویدا ده‌ی رازینتته‌وه، له‌سه‌ر لاپه‌ره‌ی میژوودا به وینه‌ی عه‌ینی، به‌ده‌سی ده‌هینین. دیاره‌جیگای دنیایی ترین مه‌علوماتیش هه‌ر ئەوه‌یه‌که باری (حسی) هه‌بی. نه‌خشی میژوو له‌نیشان‌دانی واقعیاتی ژياندا به‌چاکی ده‌رک ئەکری.

مروّف به‌چاوی خووی له‌لاپه‌ره‌ی میژوودا تیشکانی هۆزو نه‌ته‌وه‌یه‌که ئەبینی که له‌سوینگه‌ی دژایه‌تی و لیک‌جیابوون، توشی ئەو تیشکان و کزو که‌ساسیه‌هاتوون، وه‌هه‌روا زال بوون و سه‌رکه‌وتنیش به‌سه‌ر دژو دوژمناندا له‌سایه‌ی یه‌کبوون و یه‌کیه‌تی و یه‌که‌دل و یه‌که‌زمانی و هاو‌هه‌نگی و هاو‌ده‌نگیانه.

میژوو به‌زمانی بی‌زوانی خووی نه‌تیجه‌ی قه‌تعی و غه‌یره‌ئینکار-ی فیرگه‌و مه‌کته‌به‌کان (ره‌وشته‌کان)، وه‌به‌رنامه‌ی هه‌ر هۆزو نه‌ته‌وه‌و تاقمیک بو‌ئیمه‌مانان ده‌گیریتته‌وه.

چریکه‌و چیرۆکی پیشینان کومایه‌که له‌په‌ر بایه‌خترین ئەزمونی ئەوان. ئەشزانین

که به‌رهمی ژیان بیجگه له ئەزمون و جهرباندن چتێ تر نیه. میژوو ئاوینه‌یه‌کی بالانوینه، که له‌ش و لاری کومه‌لگای مروّقانی و ئینسانی له خویدا نیشان ئەدا و دە‌ی‌نوینی، ناحەزی و جوانی له‌باری کامره‌وانی و ناکامی، سه‌رکه‌وت و بن‌که‌وت و تیشکان، به‌رزی و نزمی، ئازایه‌تی و خویرپه‌تی، جوامیری، نامیرانی، پیاوه‌تی و ناپیاوی، نان‌به‌یی و دە‌س‌قوچاوی و چاوچنۆکی و چاو‌نه‌زیری و دە‌س‌و‌دل‌بازی و دلاوایی و دل‌لاوینی، قورسی و سوکی، پاکی و پیسی، راستی و ناراستی، درک‌و‌گزی و فزی و بیخه‌وشی، داوین‌پاکی و له‌ش‌پیسی، پاریزگارو‌خو‌پاریز و بی‌پاریز، لینه‌وین و لی‌بران، دواکه‌وتن و وچاندان، بووژانه‌وه‌و‌پوچانه‌وه، گول‌کردن و پوشکان و نه‌پوشکان، کویر‌بوونه‌وه، وه‌هوی هه‌ر‌یه‌که‌له‌وانه‌له‌ناخی دلی میژوودا نووسراوه‌و‌بو‌به‌ره‌ی‌داهاتو‌نیشان‌کراوه‌و‌پیان‌نیشان‌دراوه.

جا هه‌ر‌له‌به‌ر‌ئهم‌یه‌خویندنه‌وه‌و‌به‌سه‌رهاتی رابوردوان، ته‌مه‌نی مروّق‌دروست‌به‌ئەندازە‌ی‌ته‌مه‌نی‌ئەوان‌دریژ‌ده‌کاته‌وه. چونکه میژوو‌زور‌به‌دلاوایی، بی‌چاو‌نه‌زیری، کۆم‌و‌کوگای‌ئەزمونی‌ده‌ورانی‌ته‌مه‌نی‌ئەوانه‌ت‌له‌به‌ر‌ده‌س‌دا‌ده‌نی، ئە‌لی: ها! فه‌رموا! ئەزمون و پیاوه‌تی و په‌ندی‌لی‌وه‌ر‌بگه‌ر.

دیاره‌مه‌به‌ست‌میژوو‌یه‌که، که دروو‌ده‌له‌سه‌ی‌تیا‌نه‌بی‌و‌راستی‌و‌دروستی‌نووسی‌بی، به‌لام‌به‌داخه‌وه، ئەم‌جو‌ره‌میژوو‌وانه‌که‌من، وه‌گیر‌ناکه‌ون، جا‌له‌به‌ر‌ئهم‌ئه‌بی‌نه‌خشی‌گرینگی‌قورثان‌له‌نیشان‌دانی‌و‌ینه‌گه‌لی‌له‌میژوو‌ی‌ره‌سه‌ن‌بگه‌رینه‌به‌ر‌چاو، به‌جوانی‌فیری‌بین‌و‌ئەزمونی‌لی‌به‌ده‌س‌بینین‌و‌عه‌مه‌لی‌پی‌بکه‌ین. میژوو‌یه‌که‌هه‌روه‌کو‌ئاوینه‌ساف‌بی‌و‌بی‌گه‌رد‌بنوینی، نه‌ک‌تۆزی‌دروو

ده‌له‌سه‌و‌ریا‌به‌ری‌گرتبێ، میژوو‌یه‌ک‌که‌ته‌نیا‌رووداوی‌نه‌نووسی‌بی، به‌لکو‌کو‌لی
بیتیه‌وه‌و‌ره‌گ‌و‌ریشه‌ی‌ده‌رخستبێ‌و‌نه‌تیجه‌ی‌لی‌وه‌رگرتبێ، هه‌روه‌کو‌پیوازی
پاک‌کراو‌له‌به‌ر‌ده‌ستی‌خوینهرانی‌دابنی. جا‌هه‌ر‌له‌به‌ر‌ئه‌مه‌قورئان‌که‌کتیبیکێ
به‌رزو‌ته‌رزی‌فیرکردن‌و‌بارهینان‌و‌راهینانه، بو‌ئه‌زمون‌فیرکردن‌و‌په‌ندو
ئاموزگاری‌دادان، له‌میژوو‌و‌چریکه‌و‌چیرۆکی‌پیشینان‌که‌لک‌وه‌رده‌گری‌و
میسال‌دینیتته‌وه‌تا‌زیاتر‌په‌ند‌وه‌ر‌بگه‌رین‌و‌زیاتر‌فیر‌بین‌و‌زیاتر‌تی‌بگه‌ین‌و‌زیاتر
بزانین.

۲- بیجگه‌له‌وانه‌ش‌میژوو‌و‌چریکه‌، جازبیه‌یه‌کی‌تایه‌تی‌هه‌یه‌و‌مرو‌ف‌له‌هه‌مو
ته‌مه‌نی‌خویدا‌له‌مندالیه‌وه‌تا‌پیری‌ئه‌که‌و‌یته‌بن‌ته‌وژم‌و‌بن‌شوین‌تی‌کردنی‌ئه‌و
جازیبانه. جا‌هه‌ر‌له‌به‌ر‌ئه‌مه‌یه‌به‌شی‌زور‌گرینگ‌له‌بیژه‌و‌ویژه‌و‌ویژه‌وانی‌و
ویژه‌وه‌ری‌جیهان، وه‌به‌شی‌زور‌گه‌وره‌له‌ئاسه‌وارو‌شوینه‌واری‌نووسه‌ران، به
وینه‌ی‌میژوو‌یا‌چیرۆک‌و‌چریکه‌یه.

باشترین‌شوینه‌واری‌شاعیران‌و‌هه‌ستیاران‌و‌نووسه‌رانی‌گه‌وره‌چ‌کوردی‌و
غه‌یره‌کوردی، چریکه‌و‌چیرۆکی‌ئه‌وانه، مه‌م‌و‌زینی‌شاکاری‌حه‌کیم‌مه‌ولانا
ئه‌حمه‌دخانی، شیرین‌و‌خوسره‌و‌شاکاری‌خانای‌قوبادی، وه‌شوینه‌واری‌مه‌لای
جزیری‌و‌نالی‌و‌عه‌لامه‌وه‌فایی‌و‌حه‌کیم‌مه‌وله‌وی‌کورد، وه‌شوینه‌واری‌دلگیر‌و
سه‌رنج‌راکیشی‌نووسه‌رانی‌هاوچه‌رخ، هه‌روا‌گولستانی‌سه‌عدی‌و‌خه‌مه‌سه‌ی
نیزامی، شوینه‌واری‌هۆمیر، ویکتور‌هۆگو‌ی‌فه‌رانسه‌وی‌یا‌شوینه‌واری
شکسپیر-ی‌ئینگلیسی‌و‌گوته‌ی‌ئالمانی، هه‌موو‌به‌وینه‌ی‌داستان‌به‌یان‌کراون.
داستان‌چ‌به‌وینه‌ی‌هۆنه‌و‌هه‌زم‌بی‌یا‌به‌وینه‌ی‌په‌خشان‌یا‌له‌بیچمی

نومايشنامه و فیلم نيشان بدری، شوینیک له خوینه‌رو بینه‌ردا دائه‌نی که به‌لگه
هینانه‌وه‌ی ئه‌قلی قهت قادر به شوین دانائیکی ئاوانیه.

به‌لگه‌شی ئه‌وه‌یه که ئینسان بهر له‌وه‌ی ئه‌قلی بی، حیسسی یه و بهر له‌وه‌ی بیر له
مه‌سه‌له‌ی فیکری بکاته‌وه، له مه‌سه‌له‌ی حیسیدا غه‌رق ئه‌بی و ئه‌که‌ویته مه‌له
باسکه.

مه‌سه‌له‌ی جیاجیای ژیان هه‌ر ئه‌ندازه له مه‌یدانی حیس دوور ئه‌بنه‌وه و باری
ته‌جه‌رودی ئه‌قلانی ئه‌گر نه بهر قورسترو دیر هه‌زم‌تر ئه‌بن.

جا هه‌ر له‌به‌ر ئه‌مه‌یه که ده‌بینین، هه‌میشه بو جیگیر بوونی به‌لگه‌ی ئه‌قلی له
وینه و میسالی حیسسی یارمه‌تی وهرده‌گیردری. جار جاره هینانه‌وه‌ی میسالیکی
به‌جی، شوین دانانی به‌لگه‌ هینانه‌وه، چهن به‌را به‌ر ده‌کا.

جا هه‌ر له‌به‌ر ئه‌مه زانایانی سه‌رکه‌وتو، ئه‌وانه‌ن که ده‌سه‌لاتی زورتریان بو
هینانه‌وه‌ی میسالی به‌جی هه‌یه، چونکه به‌لگه‌ی ئه‌قلی له میسالی حیسسی و عه‌ینی
و ئه‌زمونی که‌لک وهرده‌گری و خو‌ی پیوه راده‌نی.

۳- چریکه‌و میژوو بو هه‌موو که‌س قابیلی ده‌رک و فامه، به‌راوه‌ژوی به‌لگه‌ی
ئه‌قلی که هه‌موو که‌س له‌وا یه‌کسان و یه‌ک جوور نین.

جا هه‌ر له‌به‌ر ئه‌مه کتیبی که بو هه‌موو خه‌لکه‌و باری گشتی بو هه‌یه و له‌عه‌ره‌بی
بیابانی بیسه‌وادی نیوه و ه‌حشیه‌وه، بیگره تا فه‌یله‌سوفی گه‌وره‌و بیره‌وه‌ر هه‌موو
ئه‌بی له‌وه‌که‌لک وهرگرین، دیاره‌ده‌بی پال بدا به‌چریکه‌و میژوو و میسال‌گه‌له‌وه.
ئه‌مانه به‌تیکرا نیشان ئه‌ده‌ن که قورئان له‌به‌یان کردنی ئه‌م هه‌موو چریکه‌و
میژوو‌ده‌دا باشترین ریگای له‌بابه‌ت فی‌رکردن و باره‌ینانه‌وه‌گرتو ته‌به‌ر.

به تاییهت که قورئان له هیچ بارو بابه‌تیکه‌وه رووداوی میژوویی روت و بی پهرده باس ناکات، به‌لکو له هه‌ه‌نگاو یکدا نه‌تیجه‌ی لی ده‌گری و که‌لکی فی‌رکردن و بارهینانی لی وهرده‌گری، هه‌ر وه‌کو وینه‌گه‌لی که هه‌ر له‌م سووره‌ته‌یه‌دا بو ئیوه‌ی نازیزان ده‌هینینه‌وه‌و به‌یانان ده‌که‌ین.

۵- إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ إِنِّي رَأَيْتُ أَحَدَ عَشَرَ كَوْكِبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ.

۶- قَالَ يَا بُنَيَّ لَا تَقْصُصْ رُؤْيَاكَ عَلَىٰ إِخْوَتِكَ فَيَكِيدُوا لَكَ كَيْدًا إِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوٌّ مُّبِينٌ.

۷- وَكَذَلِكَ يَجْتَبِيكَ رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَيُنمِّئُ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ آلِ يَعْقُوبَ كَمَا أَتَمَّهَا عَلَىٰ أَبَوَيْكَ مِنْ قَبْلِ إِبْرَاهِيمَ وَ إِسْحَاقَ إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ.

واتا:

۵- (بینه‌وه‌ بیر) کاتی که یوسف به باوکی وت: باوه! من له خه‌ونمدا دیم که یازده‌ته‌ستیره‌و روژ و مانگ له‌به‌رم دا سوجده‌یان ده‌برد.

۶- وتی: کورم! خه‌ونی خوت بو براکانت مه‌گیره‌وه که نه‌خشه‌ی مه‌ترسیدارو بفهت بو ده‌کیشن، چونکه شه‌یتان دوژمنیکی ئاشکرایه بو مروفا!

۷- وه‌ ئا به‌مجوره‌ په‌روه‌ردگارت تو هه‌ل‌ده‌بژی‌ری، وه‌ خه‌ون لیکدانه‌وه به‌ تو فی‌ر ده‌کا، وه‌ نیعمه‌تی خوی بو تو و بو نالی یه‌عقوب ته‌واو ده‌کا، هه‌روه‌کو به‌ر له‌مه‌ بو باوبا‌پیرانت ئیبراهیم و ئیسحاق-ی ته‌واو کرد، په‌روه‌ردگاری تو‌علیم و

حه کیمه. (۱)

۱- توتی شه‌کەر نوّش راز ریزه‌ی شه‌کەر
 فه‌وج نور ئەو شه‌و گپر گپر مه‌گپریا
 مه‌لاییک جوّو جوّو خیزا نه‌واشان
 موشته‌ری ئاوهرد عوتارید وه شه‌ست
 ده‌لیل ئیحسان په‌یایه‌ی ئەو شه‌و
 یوسف عه‌تر خاو ئەسه‌ر داش نه‌چهم
 ناگا خونچه‌ی ته‌نگ له بان لال بیز
 بابو جه‌ خه‌نده‌ش عه‌جه‌ب که‌رده‌وه
 واته‌ش ئەی شه‌کەر وه‌شه‌رمه‌نده‌ی تو
 واته‌ش نه‌خاو دا خورشید چه‌نی ما
 گرد ئامان سجدو خاکپام به‌رده‌ن
 په‌عقوب وات: ئەی ماه هه‌نی وه‌سه‌ن وه‌س
 ئەگەر ئیخاو ئیخوان بزنان
 هه‌زار کینه‌ی سه‌خت چه‌نی توداره‌ن
 په‌نه‌ت مه‌نمانان به‌ زودی عه‌زاب
 بابو نه‌صیحه‌ت که‌رده‌ش به‌ ته‌دیر
 خامش وات ئەو شه‌خس نامی و دیاری
 مه‌ بو جه‌ سه‌د گوّوش به‌یو، بویه‌رو
 یوسف په‌ی بابو حیکایه‌ت وانا

به‌ی سان حیکایه‌ت ئاوهرد وه ده‌فته‌ر
 زر زر زیل زه‌نگ ره‌حه‌ت مه‌زپیا
 هه‌ر یه‌ک جه‌ که‌وکه‌ب شه‌مع‌ی نیاشان
 فه‌له‌ک جه‌ په‌روین عوقده‌ی که‌مه‌ر به‌ست
 ماما وه‌ که‌نعان ئەو، شه‌و به‌ سه‌د ده‌و
 په‌ی روّحه‌تی حال چه‌م نیا وه‌ههم
 گوّشاد که‌رد ری‌زاش خه‌نده‌ی شه‌کەر ریز
 ستیزا جه‌ خوّف تاش به‌رده‌وه
 موجیب نه‌ چیشهن شه‌کەر خه‌نده‌ی تو؟
 که‌واکیب یازده جه‌سه‌ر بین جیا
 ته‌عزیم وته‌ی که‌ریم به‌ جا ئاوهرده‌ن
 چه‌نی تو ئی خاو نه‌واچی وه‌ که‌س
 سه‌د جه‌ورو هه‌یجران په‌نه‌ت مه‌نمانان
 جه‌ کوجه‌ی ته‌عبیر تاقت مه‌داران؟
 په‌ی چیش؟ زاهیره‌ن ته‌عبیر ئیخاب
 ئەنده‌رز باتلن جه‌ ئەمر ته‌قدیر
 هه‌ر حه‌رفی جه‌ به‌ین له‌بان بوّجاری
 ده‌رون سه‌د که‌س خه‌به‌ردار که‌رو
 جه‌ کار ته‌قدیر ئیخوانه‌ش زانا.

نوری هیواو سه‌ره‌تای گیرو گرفت

قورئان داستانی یوسف له خه‌و دیتنیکی عه‌جیب و پڕ واتاوه ده‌گیریتته‌وه، چونکه ئەم جووره‌ خه‌و دیتنه له راستیدا یه‌که‌مین هه‌ورازی ژیا‌نی ته‌ژی له‌ گیره‌و کیش‌ه‌ی یوسف دیتته ژمار.

روژیک سه‌ر له‌ به‌یانی به‌ خوشی و دل‌ پڕی، یوسف هاته‌ لای یه‌عقوبی باوکی و په‌رده‌ی له‌ سه‌ر رومه‌تی رووداویکی تازه‌ هه‌لدا‌یه‌وه که به‌ روا‌لت ئەونه‌ گرینگ نه‌بوو، له‌ راستیدا فه‌سل و که‌ژی تازه‌ی له‌ ژیا‌نی یوسفدا راده‌گه‌یاندا.

یوسف وتی: باوه! من دوینی شه‌و له‌ خه‌وما دیتم که یانزده‌ ئەستیره‌ له‌ گه‌ل خو‌رو مانگ هه‌موو ویکرا سه‌ریان بو من چه‌مانده‌وه‌و سو‌جده‌یان بو بردم.
(إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ إِنِّي رَأَيْتُ أَحَدَ عَشَرَ كَوْكِبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ.)

کو‌ری عه‌باس ده‌لی: یوسف ئەو خه‌ونه‌ی له‌ شه‌وی هه‌ینی دا دی که له‌ گه‌ل شه‌وی قه‌در (شه‌وی خیر و به‌ره‌ت) دا به‌رانبه‌ر بوو.

له‌وه‌دا که له‌ کاتی ئەو خه‌ون دیتنه‌دا یوسف چه‌ن سالانه‌ بووه، هه‌ندی نو‌ سال، هه‌ندی دوانزه‌ سال و هه‌ندی تر ۷ سالیان راگه‌یانده‌وه. به‌لام‌ دیا‌ره که یوسف له‌و سه‌رده‌مه‌دا مندال بووه‌و نه‌گه‌یشتبوووه ته‌مه‌نی بلوغ.

جیگای وردبوونه‌وه‌و سه‌رنجه‌، رسته‌ی (رأیت) به‌ ناوی ته‌ئکید و قه‌تعیه‌ت که له‌م ئایه‌ته‌دا دوپاته‌ کراوه‌ته‌وه، ئیشاره‌ به‌مه‌یه، که من (یوسف) وه‌کو زور له‌ تاکه‌ تاکی مرو‌ف نیم که هه‌ندی له‌ خه‌ون دیتنی خو‌یان له‌ بیر ده‌به‌نه‌وه‌و به‌شک و

دوو دلی یه‌وه قسه‌ی لیوه ده‌کهن، من به‌راستی له‌خه‌ونمدا دیتم که یانزه‌ئه‌ستیره له‌گه‌ل مانگ و روژ سه‌ریان بو ده‌چه‌ماندمه‌وه و سوجه‌یان بو ده‌بردم، له‌م بابه‌ته‌وه هیچ شک و دوو دلیم بو‌نیه.

نوخته‌یی دیکه‌ئه‌وه‌یه (ضیری هم) که بو‌جمعی موزه‌کهری ئاقله‌بو روژو مانگ و ئه‌ستیره به‌کار براوه، هه‌ر وا بیژه‌ی (ساجدین) ئه‌مه‌خوی ئیشاره به‌مه‌یه که سوجه‌ی ئه‌وانه‌چتیکی ته‌سادوفی نه‌بووه، به‌لکو هه‌روه‌کو تاکه تاکی ژيرو ئاقل و وشیار له‌روی حیسابه‌وه سوجه‌یان برده‌وه.

دیاره‌مه‌به‌ست له‌سوجه‌بردن لی‌ره‌دا خو‌به‌که‌م زانین و مل که‌چ کردنه، ئه‌نا سوجه‌بردن به‌وینه‌ی سوجه‌بردن به‌وینه‌ی سوجه‌بردنی تاییه‌تی مرو‌ف بو روژو مانگ و ئه‌ستیره بی‌واتایه.

ئهم‌خه‌ون دیتنه‌پر له‌هه‌ست و بزوینه‌رو واتاداره. یه‌عقوبی برده‌نیو بیرکردنه‌وه و تیفکرین، خو‌رو مانگ و ئه‌ستیره‌ی ئاسمان؟ ئه‌ویش یانزه‌ئه‌ستیره له‌راست یوسف -ی کورم دا سوجه‌یان برده‌وه، چهن‌پر واتایه؟ دیاره‌روژو مانگ، من و دایکی (یا من و خالیک -ی ئه‌و) بین، وه یانزه‌ئه‌ستیره براکانی بن. ریزو حورمه‌تی یوسفی کورم ئه‌ونه‌ئه‌چیته‌سه‌ری که ئه‌ستیره‌ی ئاسمان و روژ و مانگ سه‌ری بو ده‌چه‌میننه‌وه، ئه‌ونه‌لای خوا به‌رزو به‌ریزو خاوه‌ن ئاپرووه که ئاسمانی به‌کان سه‌ری بو دانه‌نه‌وینن، چ‌خه‌ون دیتنیکی سه‌پرو سه‌مه‌ره‌و گرینگ و گه‌وره‌یه^(۱).

جاله‌به‌ر ئه‌وه بو که به‌نیگه‌رانی و په‌شیوی یه‌وه، به‌لام به‌شادی و خوشیه‌وه، به‌یوسفی کوری وت: (قَالَ يَا بُنَيَّ لَا تَقْصُصْ رُؤْيَاكَ عَلَىٰ إِخْوَتِكَ) - واتا: وتی: کورم! ئهم‌خه‌ون دیتنه‌ت بو براکانت مه‌گیره‌وه.

۱- کوری چاکی بی‌خیری به‌لاشه بی‌کسه‌ی ده‌لین: بو‌خوا باشه

چونکه ئەوانه نه‌خشه‌ی مه‌ترسیدار و بفه‌ت بو ده‌کیشن (فیکیدوا لگ کیداً) - دياره شه‌یتان دوژمنیکی دیار و ناشکرایه بو ئینسان (إِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوٌّ مَبِينٌ) - شه‌یتان چاوه‌روانی بیانویه‌که، تا وه‌سوه‌سه‌ی خو‌ی ده‌س پی بکا. ئاگری قین و داغ له‌ دلی و حه‌سودی خو‌ش بکا، ته‌نانه‌ت براش بدا به‌گژ برادا^(۱).

جیگای وردبوونه‌وه‌یه که یه‌عقوب نه‌ی‌وت: (ئه‌ترسم براکانت قه‌ستی خراپه له‌گه‌ل تو‌دا بکه‌ن)، به‌لکو ئه‌وه‌ی به‌وینه‌ی ئه‌مریکی قه‌تعی به‌یان کرد. به‌تایه‌ت به‌ دوپات کردنه‌وه‌ی (کید) که به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ته‌ئکیدیه مه‌به‌سته‌که، چونکه ئاگای له‌ بیروپرای باقی کوره‌کانی بوو، وه‌ حه‌ساسیه‌تی ئه‌وانی سه‌باره‌ت به‌ (یوسف) ده‌زانی. ئه‌شگونجی براکانیشی خه‌ون لیکدانه‌وه‌یان زانی بی، بیجگه له‌وه‌ش ئه‌م خه‌ون دیتنه، خه‌ون دیتنیک نه‌بووه، و اتاکردنی زور سه‌خت بی.

له‌ لایه‌کی دیکه‌شه‌وه خه‌ون دیتنه‌که، له‌ خه‌ون دیتنی مندالانه‌وه‌چوو، مندال ده‌گونجی به‌ مانگ و روژ و ئه‌ستیره‌وه خه‌ون بینیی، به‌لام ئه‌مه که مانگ و روژ و ئه‌ستیره به‌ وینه‌ی بوونه‌وه‌رانی ژیر و ئه‌قلدار له‌ به‌رانبه‌ر ئه‌ودا سو‌جده‌بهن، ئه‌مه خه‌ون دیتنیک مندالانه‌نیه، جا له‌به‌ر ئه‌مه بوو که حه‌زره‌تی یه‌عقوب له‌ بابه‌ت هه‌ل‌گیرسانی ئاگری حه‌سودی براکانی یوسف سه‌باره‌ت به‌ یوسف نیگه‌ران و په‌شیو بی.

۱- زال گوتی: رۆستم رۆله‌ی زه‌مانه قه‌ت دوژمنی خو‌ت به‌که‌م مه‌زانه
مه‌لی: باشارم ناکائه‌و گوله‌ چکوله‌ فی‌ل و ته‌له‌که‌ی زله
سه‌ر له‌ به‌رنامه‌رد دامه‌نه‌وینه بو‌ولات و گه‌ل خوینت برژینه
به‌ زور بازو به‌ هیزی شانان خانی خانان به‌، یان تو‌زی بابان

دیاری مه‌هاباد یا دیوانی مه‌لاغه‌فوری ده‌باغی، چاپی ۱۳۶۳، ئینتشاراتی گه‌وره‌ی سه‌یدان-ی مه‌هاباد.

ئەم خەون دیتنە، تەنیا عەزەمەت و ریزی یوسفی لە دوا روژدا نیشان نەئەدا، بەلکو نیشانی ئەدا که یوسف دەگاتە پلە و پایە ی پیغەمبەراییەتی، چونکە سوچدەبردنی ئاسمانیان بو یوسف نیشانە ی چونە سەرەوہی پلە ی ئاسمانی حزره‌تی یوسفە. لەبەر ئەوہ بوو کہ یەعقوب بە یوسفی وت: (و کذلک یجتیبک ربک) - واتا: ئا بەمجورە پەرورەدگارت تو هەل دەبژییری. (و یعلمک من تاویل الاحادیث) - واتا: واتا کردنی خەون دیتنت فیر دەکا.

(تاویل) لە بنەرەتا بە واتای گەراندنەوہی چتیکە، وە هەرکاری بە هەر قسە یە کەوہ بە ئامانجی خو ی بگا، (تاویل) ی پی دەلین. تەحەقو قی خاریجی خەون دیتنیش میسداقی (تاویل) ه. (احادیث) بە واتای نەقلی ماجەراییە کە، جا لەبەر ئەوہی مروّف خەون دیتنی خو ی بو ئەم و ئەو دە گیریتەوہ، لیرەدا کینایە لە خەون دیتن-ه.

(و یتیم نعمتہ علیک و علی آل یعقوب) - واتا: خوا نیعمەتی خو ی بو تو و بو ئالی یەعقوب تەواو دەکا.

(کما اتمها علی ابویک من قبل ابراهیم و اسحاق ان ربک علیم حکیم) - واتا هەر بەو جورە ی کە بەر لەمە بو باو باپیرانت ئیبراهیم و ئیسحاق تەواوی کرد. بەلی پەرورەدگارت زاناو عەلیم و حە کیمە و لە روی حیمکە تەوہ عەمەل دەکا. لیرەدا ئەبی ئاماژە بو دوو نوکتە بکری.

۱- روئیاو خەون دیتن - مەسەلە ی روئیاو خەون دیتن، لەو جورە چتانه بووہ کە هەمیشە بیرو باوہری تاکە تاکی عادی و زانایان و بیرەوہرانی لە زور بارو بابە تەوہ، بەرە و لای خو ی راکیشاوە.

لە شانۆی جوان و دزیو و مەترسیدارو دلگیر، شادی هینەر و خەفە تاوی کە مروّف لە خەوندا ئە ی بینی چیە؟

ئایا ئەمانه پێوه‌ندیان به رابوردوووه هه‌یه که له قولایی دل و ده‌رونی مروّفا هیلانه‌یان کردوو، یا ئال و گۆرانیکه/خو‌نیشان ئەده‌ن و خو‌ئه‌نوینن، یا پێوه‌ندیان به دوا روژه‌وه هه‌یه که به هۆی دام و ده‌زگای گیره‌نده‌ی حه‌ساس-ی روحی مروّف له ریگای پێوه‌ندیگه‌لیکی مه‌رموزه‌وه له رووداوه‌ی دوا روژ وینه‌هه‌لگری ده‌کا، یا ئەنواع و به‌شگه‌لی جیا جیای هه‌یه که هه‌ندیگیان پێوه‌ندیان به رابوردو، هه‌ندی‌ترین پێوه‌ندیان به دوا روژه‌وه هه‌یه و هه‌ندیگه‌لی نه‌تیجه‌ی ئاره‌زو و ویسته‌کانی رازی نه‌بوونه.

قورئان له ئایه‌تی زۆردا به ئاشکرا راده‌گه‌یه‌نی که لانی که‌م هه‌ندی له خه‌ون دیتن ده‌نگدانه‌وه و ره‌نگدانه‌وه‌یه له دوا روژی دور یا نزیکی.

له چریکه‌ی خه‌ون دیتنی یوسف که له و ئایه‌تانه‌دا که راما‌نگه‌یان‌دن، وه هه‌روا چریکه‌ی خه‌ون دیتنی زیندانیان که له ئایه‌تی ^{۳۶} ئه‌م سووره‌ته، وه چریکه‌ی خه‌ون دیتنی عه‌زیز-ی میسر که له ئایه‌تی ^{۴۳} دایه، چه‌ن وینه‌ی خه‌وبینین دیته به‌رچاومان که گشتیان به تیکرا له‌سه‌ر رووداوی دوا روژ په‌رده‌یان لاداوه‌ته‌وه. هه‌ندی له و رووداوانه‌ بریک دور بون، هه‌روه‌کو خه‌و دیتنی حه‌زره‌تی یوسف که ده‌لیی دوا‌ی چل سا‌ل هاته‌دی و هه‌ندیگه‌لی له دوا روژی نزیکیتر داهاته‌دی، هه‌روه‌کو خه‌ون دیتنی عه‌زیز-ی میسر و هاوبه‌نده‌ زیندانیه‌کانی یوسف که هاته‌دی.

له غه‌یری ئه‌م سووره‌ته‌شدا ئیشاره و ئاماژه به (خه‌ونی ته‌عبیردار)ی دیکه‌ش کراوه، هه‌روه‌کو روئیاو خه‌ونی که پێغه‌مبه‌ر (د.خ) دیتبووی و له سووره‌تی فه‌تحدا دیارده‌ی پیکراوه، یا خه‌ون دیتنی حه‌زره‌تی ئیبراهیم که له سووره‌تی (صافات) دا قسه‌ی لیکراوه، (ئه‌م خه‌ون دیتنه‌ش هه‌م فه‌رمانی خوایه و هه‌م ته‌عبیرداریشه) سه‌رنج راکیشه. ده‌لین: خه‌ون دیتن چار جو‌ره: یا مزگینی‌یه له لایه‌ن خواوه یا هۆی

خه‌فه‌ته‌و له لایه‌ن شه‌یتانه‌وه‌یه، یا مه‌به‌ستگه‌لیکه مروّف له بیرو میسکی خویدا په‌روه‌رده‌ی ده‌کاو له خه‌ودا دووباره ده‌ی بینیته‌وه‌و ئه‌بیته‌ خه‌و دیتن بو مروّف یا ئه‌و خه‌ون دیتنه‌ نه‌تیجه‌ی راسته‌و‌خوی باری میزاجی و له‌ش و لاری مرویه، که له بیچمی خه‌ون دیتن دا دیته‌وه به‌رچاوی مروّف.

دیاره‌ خه‌وی که به‌ هوئی شه‌یتانه‌وه‌ بی، بو ئه‌وه‌ نابی، واتا بکری، به‌لام خه‌ونی که له لایه‌ن خواوه‌ بی که مزگینی هینه‌ره، دیاره‌ ئه‌بی خه‌ویک بی که له‌سه‌ر رووداوی شادی هینه‌ر په‌رده‌ هه‌ل‌ده‌داته‌وه‌و راستی خه‌ون دیتنه‌ که بو مروّف ده‌رده‌خا.

له‌بابه‌ت حه‌قیقه‌تی خه‌ون دیتنه‌وه له لایه‌ن زانایانه‌وه‌ بیرو رای جیا جیا زوره که ئه‌توانین ئه‌وانه‌ بکه‌ینه‌ دوو به‌ش:

۱- واتاو ته‌فسیری مادی و ئه‌نبوژنه‌ی.

۲- ته‌فسیرو واتای روحی و مه‌عنه‌وی.

مادی‌یه‌کان ده‌لین: خه‌ون دیتن ئه‌توانی چه‌ند هوئی بو هه‌بی:

ئه‌لف: ئه‌گونجی خه‌ون دیتن نه‌تیجه‌ی راسته‌و‌خوی کاری روژانه‌ی مروّف بی، یانی ئه‌وه‌ی له‌ روژه‌کانی رابوردودا بو مروّف روی داوه‌و لیقه‌وماوه له‌کاتی خه‌ودا دیته‌وه به‌رچاوی.

ب: ئه‌گونجی زنجیره‌ ئاره‌زوگه‌لیکین که بوئی نه‌هاتونه‌ته‌دی و بونه‌ته‌هوئی ئه‌و خه‌ون دیتانه‌، هه‌روه‌کو که‌سیکی تینو، خه‌ون به‌ئاوه‌وه‌ ئه‌بینی، یا که‌سی که له‌ بیرو هاتنه‌وه‌ی ئازیزیکه‌، له‌خه‌ونیدا ئه‌بینی و ئه‌و ئازیزه له‌سه‌فه‌ر گه‌راوه‌ته‌وه‌ پشینان و تویانه: (خه‌یال پلاوان ده‌کا) یا وه‌کو ده‌لین: (وشر خه‌و به‌په‌مووه‌ ده‌بینی). ئه‌شگونجی مروّف له‌شتی بترسی که‌چی خه‌ونی پیوه‌بینی وه‌کو ئه‌مه‌ مروّف له‌دز بترسی که‌چی خه‌ونی پیوه‌بینی. په‌ندی پشینانه‌ که ده‌لین: که‌سی،

که سیکی ناخوش بوی (خه‌ونی گولی پیوه ده‌بینی).
 (فروید) و په‌یره‌وانی فی‌رگه‌ی فروید جو‌ری ته‌عبیر و واتای ماددی دیکه‌یان بو
 خه‌ون دیتن هه‌یه:

ئه‌وانه له‌ قسه‌ و لیکدانه‌وه‌یه‌کی دورو دریزدا، راده‌گه‌بینن که خه‌ون دیتن و روئیا
 بریتی‌یه‌ له: رازی کردنی ئاره‌زوی ده‌س به‌ سنگه‌وه‌ نراو، سه‌ر کو‌ترکراویک که
 هه‌میشه‌ به‌ ئال و گو‌رانیک بو‌ فریودانی (من) روو ده‌کاته مه‌یدانی خو‌ ئاگاداری.
 یا باشتر بلین: دوا‌ی قه‌بوول کردنی ئەم مه‌به‌سته‌ که روح و گیانی مرو‌ف دارای
 دو به‌شه:

۱- به‌شی ئاگادار، یانی ئەوه‌ی به‌ بیر کردنه‌وه‌ی روژانه‌و ئاگاداری ئیرادی و لی
 نه‌وینی ئینسانه‌وه‌ پیوه‌ندی هه‌یه.
 ۲- به‌شی بی‌ ئاگایه، یانی ئەوه‌ی وا له‌ دل و نیو ده‌روندا به‌ وینه‌ی ئاره‌زویه‌کی
 رازی نه‌کراودا شار‌دراوه‌ته‌وه.

ده‌لین: زور هه‌ل ده‌که‌وی ئاره‌زوگه‌لی که ئیمه‌ هه‌مانه‌ و له‌به‌ر چه‌ن هو
 نه‌مان توانیوه‌ ئه‌وانه‌ رازی بکه‌ین و له‌ نیو دل و ده‌رون و می‌شکی ئیمه‌دا سه‌قام‌گیر
 بوون. له‌ کاتی خه‌ودا که دام و ده‌زگا‌و سیستمی خو‌ ئاگادار له‌ کار ده‌که‌ون بو
 جو‌ری تیرو ته‌سه‌ل کردنی خه‌یالی، روو ده‌که‌نه‌ پله‌ی خو‌ ئاگادار، جار جار به‌ی
 گو‌ران، ده‌نگ و ره‌نگ ئه‌ده‌نه‌وه‌ (هه‌روه‌کو‌ ئه‌وینداریک که مه‌حبوبه‌که‌ی خو‌ی له
 کیس چو‌وبی له‌ خه‌وندا ده‌ی‌بینی). وه‌ جار‌جاره‌ش بی‌چمی ده‌گو‌ری و به
 وینه‌گه‌لی مونسب ره‌نگ و ده‌نگ ئه‌ده‌نه‌وه‌ که له‌م باب‌ه‌ته‌وه‌ نیازیان به‌ خه‌ون
 لیکدانه‌وه‌ هه‌یه‌ و ئەبێ خه‌ون دیتنه‌ که واتا بکرین و لیک بدریته‌وه.

جا که‌وابی خه‌ون دیتن پیوه‌ندی به‌ رابوردوه‌وه‌ په‌یا ده‌کا، قه‌ت خه‌به‌ر له‌ دوا
 روژ نادا.

ته‌نیا ته‌توانی هویه‌کی چاک بی بو بانگ کردنی (دل و دهرونی بی‌ئاگا). جا ههر له‌بهر ته‌مه بو دهرمان کردنی نه‌خوشی روحی و ره‌وانی که به هوی (که شفی زه‌میر و دلی بی‌ئاگا) به ده‌س دی، ته‌کری له‌خه و دیتنی نه‌خوش کومه‌گ و ره‌بگیردری. هه‌ندی له‌زانایانی خوراک‌ناس له‌نیوان (خه‌و) روئیا: خه‌ون دیتن و نیازگه‌لی خوارده‌مه‌نی (به‌دهن) پیوه‌ند دانه‌نین و پروایان وایه: بو وینه‌ئه‌گه‌ر مروّف له‌خه‌ونیدا بیینی که له‌دیانی خوین دی دياره ویتامین (تی) به‌دهنی که می‌کردوو! به‌لام ته‌گه‌ر له‌خه‌ونیدا بیینی که موی سه‌ری سپی بووه، دياره ویتامین (بی) له‌شی له‌که‌می داوه!!

به‌لام فه‌لاسیفه‌ی روحی و اتاو ته‌فسیری دیکه‌یان بو خه‌ون دیتن هه‌یه، ته‌وانه ده‌لین: خه‌ون دیتن یا روئیا چه‌ن به‌شه:

۱- خه‌ون دیتنیک که پیوه‌ندی به‌رابوردوی ژیان و نیاز و ئاره‌زویی که به‌شیکی گرینگ له‌خه‌ون دیتنی مروّف پیک دینی.

۲- خه‌وی په‌ریشان و بی‌واتاو هاته‌ران و پاته‌ران که له‌کارو کرده‌وی گومانو خه‌یاله‌وه سه‌رچاوه ده‌گری (هه‌رچه‌ند ته‌گونجی هوی روحی و ره‌وانی هه‌بی).

۳- خه‌وگه‌لی که پیوه‌ندی به‌دوا روژه‌وه هه‌یه و شایه‌دی له‌وه ته‌دا.

بی‌شک خه‌وگه‌لی پیوه‌ندار به‌ژیانی رابوردو و نیشان‌دانی شانوگه‌لی که مروّف به‌دریژایی ژیانی خوی ده‌یینی، واتاو ته‌عبیری تاییه‌تی بو‌نیه، هه‌روا خه‌ونی هاته‌ران و پاته‌ران که نه‌تیجه‌ی بیرو باوه‌ریکی په‌ریشانه، له‌بیرو باوه‌ریک ده‌چی که مروّف له‌حالی له‌رز و یاودا، ورینه‌ی پیوه‌ده‌کا، ته‌مه‌ش ناتوانی واتاو ته‌عبیری تاییه‌تی سه‌بارت به‌مه‌سائیلی دوا روژی ژیانی ئینسانه‌وه هه‌بی، هه‌رچه‌ن ره‌وان‌ناسان و ره‌وان‌کاوان به‌ناوی ده‌ریبجه‌یه‌ک بو‌چونه‌ناو زه‌میری بی‌ئاگا له‌وه که‌لک و هه‌رده‌گرن و ته‌وانه به‌کلیلی بو‌ده‌رمانی نه‌خوشه ره‌وانیه‌کان دانه‌نین، جا

له‌به‌ر ئه‌مه ئه‌م واتاو ته‌عبیری خه‌ونه بو‌که‌شف و ده‌رخستنی رازی ره‌وان و سه‌رچاوه‌ی نه‌خوشیگه‌له، نه‌ک بو‌که‌شف و ده‌رخستنی رووداوه‌ی دوا روژی ژین و ژیان.

دیاره خه‌ون دیتنی پیوه‌ندار به‌ دواروژیش دوو به‌شه:

- ۱- خه‌و دیتنی دیارو رووناک، که واتاو ته‌عبیری ناوی، چونکه جاری واهه‌یه ئه‌م جوړه خه‌ون دیتنه عه‌ینه‌ن بی‌ جیاوازی له‌ دوا روژی نیزیک یا دور دیتنه دی.
- ۲- خه‌ون دیتنیکه له‌ هه‌مان کاتدا که له‌ رووداوی دوا روژ قسه ده‌کا، به‌لام سوینگه‌ی هوگه‌لی تایه‌تی زیهنی و روحی گوږاوه، ئه‌م جوړه خه‌ونه نیازی به‌ واتا کردن هه‌یه.

بو‌ ئه‌م جوړه خه‌ون دیتنانه، وینه‌یی زور هه‌یه که ناکری هه‌موویان بدریته دواوه، چونکه له‌ سه‌رچاوه‌ی ئاینی و میژویی نمونه‌گه‌لی زوریان ناوبراون، تازه له‌ ژین و ژیانی روژانه‌ی خویشمان خه‌ونگه‌لی ئه‌بینین که ناکری بیژین هه‌لکه‌وته. له‌ ئایه‌تی ^۶ دا خواله زمانی یه‌عقوبه‌وه به‌ یوسفی فه‌رمو: (قَالَ يَا بُنَيَّ لَا تَقْصُصْ رُؤْيَاكَ عَلَىٰ إِخْوَتِكَ) - ئه‌م ئایه‌ته پیمان ده‌لی: که یه‌عقوب بیجگه له‌وه‌ی که به‌ یوسفی وت خه‌ون دیتنه که‌ت بو‌براکانت مه‌گیره‌وه، به‌ کورتی واتای ئایه‌ته که‌ی بو‌ لیکدایه‌وه و پیی وت: تو یوسف! له‌ لایه‌ن خواوه هه‌ل‌ده‌بژیردرییت و واتای خه‌ون لیکدانه‌وه‌ت فی‌ده‌کا و ناز و نیعمه‌تی خو‌ی بو‌تو و بو‌تالی یه‌عقوب ته‌واو ده‌کا (وَكَذٰلِكَ يَجْتَبِيكَ رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِنْ تَاْوِيْلِ الْاَحَادِيْثِ وَيُتِمُّ نِعْمَتَهٗ عَلَیْكَ و عَلٰی اٰلِ يَعْقُوْبَ كَمَا اَتَمَّهَا عَلٰی اَبُوَيْكَ مِنْ قَبْلِ اِبْرٰهِيْمَ وَاِسْحٰقَ اِنَّ رَبَّكَ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ).

ده‌لاله‌تی خه‌ونه که له‌سه‌ر ئه‌وه که له‌ دوا روژدا حه‌زره‌تی یوسف ده‌گاته پله‌ی گه‌وره‌ی مه‌عنه‌وی و مادی و ئه‌نبوژنه‌ی قابیلی ده‌رک و فامه، به‌لام پرسیاریک دیتنه پیشه‌وه که ئه‌ویش ئاگادار بوونی یوسف له‌ واتای خه‌ون لیکدانه‌وه، به‌لام چلون؟

له خهون دیتنی یوسف بو یه عقوب ده رکهوت و له و مه بهسته تی گه بی؟ ئایا ئه مه هه والیکی ته سادوفی بوو، که یه عقوب به یوسفی کوری خوئی راگه یاند و کاریکی به خهون دیتنه که ی یوسفه وه نه بوو، یا ئه وه ی له خهون دیتنه که ی یوسفه وه بو ده رکهوت؟

وا ده رده که وی که یه عقوب ئه مه ی له خهون دیتنه که ی یوسف بو ده رکهوت بی، وه ئه مه ش ئه گونجی له دوو ریگاوه بو بی:

۱- یه که م ئه وه یه که یوسف له و ته مه نه که مه دا ئه و خهون دیتنه ی به تاییه ت بو باوکی، بی ئه وه ی براکانی پی بزانی ته نیا بو باوکی گیرایه وه، له م لاشه وه باوکی پی گوت:

ئه و خهون دیتنه بو براکانت مه گیره وه، وه ئه مه ش نیشان ئه دا که یوسفیش له خهون دیتنه که ی خوئی ههستی تاییه تی هه بوو، بوئی ته نیا لای باوکی ئه وه ی گیراوه ته وه، هه بوونی ئاوه ها ههستی له مندالیکی که م ته مه نی وه کو یوسف خوئی به لگه یه که یوسف جوئی ئاماده بوونی روحی بو که شفی لیکدانه وه ی خهون دیتن هه یه و یه عقوبیش تی گه بی که به په روه رده کردنی ئه م ئاماده بوونه یوسف له دوا روژ دا ئاگاداریکی په رده دار له م بارو بابه ته وه په یدا ئه کا.

۲- ئه وه که پیوه ندی پیغه مبه ران له گه ل عاله می غه پیدا له چهن ریگاوه بووه، یا له ریگای ئیلهامی ئیلاهییه وه یان له ریگای نازل بوونی په ری وه حییه وه یا له ریگای خهون و خهون لیکدانه وه بویان مه یسه ر بووه، هه رچه ن له و روژگاره دا یوسف نه گه یشتبوه پله ی نبوه ت، به لام خهون دیتنیکی ئاواگرینگ نشانی ئه دا که یوسف له دوا روژدا له م ریگایه وه له گه ل عاله می غه پیدا پیوه ندی په یا ده کا. دیاره ئه بی واتای لیکدانه وه ی خهون دیتن بزانی تا بتوانی پیوه ندیکی وا په یدا بکاوه له گه ل عاله می غه پیدا پیوه ندی بو ده س بدا.

۳- له و نامۆژگاری یانه‌ی که له‌م به‌شه‌دا به ئیمه‌ فی‌ر ده‌کا، نه‌درکاندنی راز و نه‌سراره، ته‌نانه‌ت لای براو پرپر‌ه‌ی پشتیش، گه‌لو! جو‌ره رازی‌ک هه‌یه نابی دووپاته بکریت‌ه‌وه، چونکه له ژیانی مرو‌فدا جو‌ری راز و نه‌سراره هه‌یه که نه‌گه‌ر بلا‌وبیت‌ه‌وه نه‌بیت‌ه‌هوی بفه‌و مه‌ترسی بو‌خوی، یا بو‌کومه‌لگا، خو‌راگرتن و نه‌درکاندنی نه‌م جو‌ره راز و ره‌مه‌خوی یه‌کیکه له نشانه‌کانی په‌ره‌دار بوونی رو‌ح و به‌هیز بوونی ئیراده و لینه‌وینه، چونکه مرو‌قی کز و سست زورن که له‌م بابه‌ته‌وه، هه‌م خو‌یان و هه‌م کو‌مه‌لگای خو‌یان توشی بفه‌و مه‌ترسی ده‌که‌ن، وه‌گیر و گرتی زور توشی به‌ره‌ی مرو‌ف بووه که نه‌یان توانیه راز و نه‌سراری خو‌یان بشارنه‌وه.

۸- لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ آيَاتٌ لِلِّسَّائِلِينَ.

۹- اِنْ قَالُوا لِيُوسُفَ وَ اَخُوهُ اَحَبُّ اِلَىٰ اَبِينَا مِنَّا وَ نَحْنُ عُصْبَةٌ و اِنْ اَبَانَا لَفِي ضَلَالٍ

مُبِين.

۱۰- اُقْتُلُوا يُوسُفَ اَوْ اَطْرَحُوهُ اَرْضًا يَحُلْ لَكُمْ وَجْهُ اَبِيكُمْ وَ تَكُونُوا مِنْ بَعْدِهِ قَوْمًا

صَالِحِينَ.

۱۱- قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ وَ اَلْقُوهُ فِي غَيَابَتِ الْجُبِّ يَلْتَقِطُهُ بَعْضُ

السَّيَّارَةِ اِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ.

۸- له «داستان و چریکه‌ی» یوسف و براکانیدا نیشانه‌گه‌لی رینوینی و

«هیدایه‌ت» بو‌پرسیارکه‌ران هه‌بوو.

۹- کاتی که «براکان» وتیان یوسف و «بنیامین» ی برای لای باوکمان له ئیمه

خوشه‌ویست‌ترین، که چی ئیمه به‌هیز و به‌وزه‌ترین، دیاره باوکمان له لاری‌یه‌کی

دیارو ناشکرا دایه.

۱۰- یوسف بکوژن یا بیخه‌نه سه‌رزه‌ویکی دور، تا سه‌رنجی باوکتان به‌ره‌و لای

ئیوه بکشی، وه‌دوای نه‌وه (له‌گوناح و تاوانی خو‌تان توبه‌ده‌که‌ن و تاکه تاکیکی

چاک و باش ده بن.

۱۱- یه کی له وانه وتی: یوسف مه کوژن، ئه گهر ئه تانه وی کاریک بکن، یوسف بخه نه نهینگه (و تاقچه‌ی) چالاویکه وه تا (سه‌ره‌نجام) هه‌ندی له کاروانیان هه‌لیگره وه (و له گه‌ل خویمان بیبه‌نه جیگایه کی دوره ده‌ست).

نه‌خشه‌گه‌لی که بو تیا بردنی یوسف کیشرا

لیره وه گیره و کیشه‌ی براکانی یوسف له گه‌ل یوسف دا ده‌س پی ده‌کا: له ئایه‌تی یه که مدا په‌ندو ئاموژگاریکی زور کراوه که له م چریکه‌دا باس کریاوه وه ده‌لی: دیاره له به‌سه‌ره‌اتی یوسف و براکانیدا نیشانه‌گه‌لی زور بو پرسیارکاران هه‌یه (لقد کان فی یوسف و إخوته آیات للسائلین).

له مه‌دا که مه‌به‌ست له م پرسیارکه‌رانه چ که سانیکن، هه‌ندی له ته‌فسیر نووسان (وه کو قورتوبی له ته‌فسیری ئه‌لجامع و غه‌یری ئه‌ویش) رایان گه‌یاندووه، که ئه‌و پرسیارکه‌رانه، هه‌ندی له جوله‌که‌ی شاری مه‌دینه بوون، که له م باب‌ه‌ته‌وه چه‌ن پرسیاریکیان له پیغه‌مبه‌ر ده‌کرد، به‌لام زاهیری ئایه‌ته‌که، موته‌له‌قه وه ده‌لی: (بو هه‌موو تاکه‌تاکی جو‌یا، نیشانه‌وه ده‌رس گه‌لی له م چریکه‌دا هه‌یه).

چ ده‌رسیک له مه به‌رزتره که تا قمیکی به‌هیزو خاوه‌ن وزه، به‌نه‌خشه‌گه‌لیکی حسیب کریاوه که له حه‌ساده‌ته‌وه، سه‌رچاوه‌ی گرتوه، بو له نیو بردنی یه‌ک تاکه‌ی به‌ زاهیر کز و بی تین و ته‌نیا، هه‌موو ته‌لاش و تیکو‌شانی خویمان ده‌خه‌نه‌کار، به‌لام هه‌ر به‌و کاره بی ورد بوونه‌وه ئه‌و (یوسف) له‌سه‌ر ته‌ختی قودره‌تی دائه‌نین و ئه‌ی که نه پاتشای ولاتیکی پان و به‌رین و پر به‌ره‌که‌ت، وه له ئاخریدا خویمان له راست ئه‌و دا سه‌ری ریزدانان بچه‌میننه‌وه، ئه‌مه نیشان ئه‌دا کاتی خوا بیه‌وی کاری بکا، ئه‌توانی ته‌نانه‌ت ئه‌و کاره به‌ده‌ستی موخالیفانی ئه‌و کاره پیاده بکاوه به‌ئاکامی

بگه‌یه‌نی، تا رووناک بیته‌وه که یه‌ک مروقی پاک و بر‌وادار نیه‌و ته‌گه‌ر ته‌واوی دنیا، بیانه‌وی له نیوی به‌رن، به‌لام خوا نه‌یه‌وی، که‌س ناتوانی مویه‌ک له‌سه‌ری که‌م بکاته‌وه!

حه‌زره‌تی یه‌عقوب دوانزه‌ کوری هه‌بوو، که‌ دوو که‌س له‌وانه یوسف و بنیامین که‌ له‌ یه‌ک دایک بوون که‌ نیوی؛ (راحی‌ل) بوو، یه‌عقوب ته‌و دوو کوره‌ی به‌تاییه‌ت یوسف-ی زور خوش ده‌ویست، چونکه‌ یوسف چکوله‌ترین زاروکی ته‌و بوو. دیاره‌ نیازی به‌ ئاگا لی‌بوونی زیاتر هه‌بوو، له‌ لایه‌کی تره‌وه به‌ قسه‌ی میژونوسان (راحی‌ل) ی دایکی یوسف و بنیامین نه‌ما‌بوو، جا هه‌ر له‌به‌ر ته‌مه‌ ته‌و دوو کوره‌ نیازیان به‌ محبه‌ت و خوشه‌ویستی و ئاگاداریکی زیاتر هه‌بوو. سه‌ره‌رای ته‌وه‌ش یوسف به‌ تاییه‌ت دوا روژی جوان له‌ نیو چاویدا ته‌دره‌وشایه‌وه، گه‌وره‌یی له‌ش و لاری ته‌باری، هه‌موو ته‌مانه‌ ببوونه‌ هو‌ی ته‌وه‌ که‌ یه‌عقوب به‌ راشکاوی سه‌رنجیکی تاییه‌ت بو‌لای یوسف رابکیشی و زورتری خوش بو‌ی.

برا‌حه‌سوده‌کانیش بی وردبوونه‌وه‌و تی‌روانین بو‌ته‌و بارودوخه‌ له‌و خوشه‌ویست بوونه‌، سه‌خت توره‌و قه‌لس و جنگز بوون، به‌تاییه‌ت که‌ له‌ دایک نه‌بوون، جا ته‌وه‌ بوو، کو‌بوونه‌وه‌و تیکرا وتیان: یوسف و بنیامین لای باوکمان له‌ ئیمه‌ خوشه‌ویست‌ترن، باوه‌کو ئیمه‌ به‌ وزه‌ترین و کارسازتریشین و ژیانی باوکیشمان به‌ باشی به‌رپوه‌ ده‌به‌ین. جا له‌به‌ر ته‌مه‌ ده‌بوو باوکمان زورتر ئوگرداری ئیمه‌ بی و ئیمه‌ی له‌و دوو منداله‌ بیکارو که‌م ده‌سه‌لاتانه‌ زیاتر خوش بو‌ی، که‌چی به‌راوه‌ژوه‌وه‌ ته‌وانی له‌ ئیمه‌ خوشتر ده‌وی: (ذ قالوا لیوسف و اخوه‌ احب الی ابینا منا و نحن عصبه). (عصبه) به‌ واتای کو‌رو کو‌مه‌ل و ده‌سته‌یه‌ که‌ ده‌س بنینه‌ نیو ده‌س یه‌کتری و به‌ یارمه‌تی و هاوده‌نگی یه‌کترین کاری به‌رن به‌رپوه‌ و (عصبه) به‌ واتای کو‌رو جه‌مه‌و مو‌فره‌ده‌ و تاکی نیه‌.

به و جوړه به داوهری کردنی یه ک لایه نه‌ی خوږیان، باوکیان به تاوانبار داناو زوړ به لی پراڼه وه وتیان: باوکمان له لاری یی یه کی دیارو ناشکر ادایه: (و ان ایانا لفی ضلال مبین).

ئاگری قین له دلی و حه سودی ئیجازه‌ی به و کورانه نه‌دها که له گشت بارو بابه تیکه وه بیر بکه نه وه و هو ی ئوگر بونی باوکیان له بابه ت ئه و دوو منداله وه، تی بگه ن. چونکه هه همیشه حه سودی تاییه تی هه ر که سی پپه رده یه ک ئه‌دا به رووی بیرو تی روانی ئه و داو ناتوانی باش بچیته بنج و بناوانی کارو نه تیجه‌ی لیوه ربگری و باش داوهری تیدا بکا.

دیاره مه به سستی ئه وان لاری باوکیان نه بوو له دین و ریازی دینی دا، چونکه ئه‌وانه بر وایان به گه وره یی و نبوه تی باوکیان هه بوو، ته‌نیا له باری ئوگر بوونی زوړ به و دوو کوره وه ره‌خنه‌یان له باوکیان ده‌گرت که بوچ وایوسف و بنیامینی له وان زیاتر خوش ده‌وی، نه ک وایزانن که یه عقوبی باوکیان له دین لای دابی.

سه‌رته‌نجام گری حه سودی نیلی دان و کو بوونه وه، بو تیا بردنی یوسف، دوو پیشنیاریان نیشان دا و وتیان: (یا یوسف بکوژن یا بیخه‌نه سه‌ر زه‌وی یه کی دوره دست تا محبه‌ت و خوشه‌ویستی باوکمان به تیکرا بو لای ئیمه بکشی). (اقلتوا یوسف او اطرحوه ارضا یخُل لکم وجه ابیکم).

راسته که به م کاره هه‌ست به تاوان و شهرمه‌ساری و یژدان ده‌کهن، چونکه تاوانیکی و ناشیاوتان له‌گه‌ل یوسفی برا چوکه‌ی خوئاندا کردووه. به‌لام ئه‌کری توبه بکهن و ئه‌م تاوانه‌تان له لایه‌ن خواوه بیخشری و دوا ی ئه‌وه بینه کوپرو تا قمی چاک: (و تکنوا من بعده قوماً صالحین).

ئهم رسته خو ی به‌لگه‌یه، بو ئه‌مه که ئه و کورانه ده‌یان زانی که ئه‌وه تاوانه و له ناخی دل و ده‌رونی خوئاندا له خوا ئه‌ترسان، بو یی دوا ی ئه‌نجام دانی ئه و تاوانه،

داوای توبه‌کردنیان له خوا ده کرد.

به لام گرینگی باسه که لیره دایه که قسه کردن له توبه بهر له نه‌نجام‌دانی تاوانه که له راستیدا بو فریودانی و یژدان و ریگا خوش کردنه بو تاوان کردن، دیاره ئه‌مه نابیته به‌لگه بو په‌شیمانی و نه‌کردنی کاره تاوانه که.

به واتایی تر توبه‌ی به‌راستی ئه‌وه‌یه که دواي تاوانه‌که، مروّف شه‌رمه‌سارو په‌شیمان ده‌بیته‌وه، به لام قسه کردن له توبه بهر له تاوان کردن توبه نیه (۱).

رووناکتر بلیین مروّف له کاتی ده‌سه و یه‌خه بوون له‌گه‌ل تاوان دا و یژدانی ده‌س ده‌کا به دژایه‌تی کردن، یا بیرو باوه‌ری ئایینی له راست ئه‌ودا سه‌دیک و به‌ره‌لستیک به‌دی دینی و له ده‌س دانه تاوان به‌رگری لیوه ده‌کا و ئه‌ویش بو ئه‌وه‌ی ئاسان له و به‌ره‌لسته تی‌په‌ری و ریگای خوی بو تاوان کردن خوش بکا، و یژدان باوه‌ری خوی، به‌م جوړه قسه، فریوده‌رانه که دواي تاوانه، زور زور توبه ده‌که‌م و توله‌ی ده‌که‌مه‌وه، ئیستا نابی ده‌س به ئه‌ژنو دانیشم و ئه‌بی ئه‌م کاره بکه‌م له دوا پیدا توبه ده‌که‌م و روده‌که‌مه‌قایی خوا، ده‌س ده‌که‌م به چاکه و چاکه کردن و سه‌ره‌نجام تاوانی خوم پاک ده‌که‌مه‌وه و گاری چاک و پیاوانه، ئه‌و تاوانه قه‌ره بووده‌که‌مه‌وه و به ئاوی توبه پاک پاک ده‌یشومه‌وه!

نوخته‌یی دیکه، ئه‌مه‌یه که ئه‌وانه و تیان: دواي دور خستنه‌وه‌ی یوسف سه‌رنج و خوشه‌ویستی باوکمان به‌ره‌و لای ئیمه ده‌کشی (يَخْلُ لَكُمْ وَجْهَ اَبِيكُمْ) نه‌یان وت: دل و ده‌رونی ئه‌و به‌ره‌و لای ئیوه ده‌جوی و «يَخْلُ لَكُمْ (قَلْب) اَبِيكُمْ» یان، نه‌وت، چونکه لایان وانه‌بوو که یه‌عقوب به‌و زوانه یوسف له بیری بباته‌وه، هه‌ر ئه‌وه‌نده به‌رواله‌ت باوکیان سه‌رنجیان بدا بو‌یان به‌سه. ده‌شگونجی بلیین که دم و چاو ده‌ریجه‌یه بو دل و ده‌رون. کاتی که باوه بو ئه‌وانی روانی، ورده ورده دل و

۱ - خه‌تای نه‌کردوم به‌م‌لدا بیینی شانه‌که‌ت له‌سه‌ر مندا ده‌شکینی.

دەرونیشی بەرە و لای کۆرە کان دەجۆی و دەکشی.

بەلام لە نیۆ ئەو پرایانەدا یەکیک هەبوو کە لە هەمووان بە هۆشترو ژیرتر بوو، یا بلیین بە وێژدان تر بوو، جا هەر لەبەر ئەمە، بە دژی کوشتنی یوسف وەستاو نەه‌ی هیشت بیکوژن و نەیشی هیشت کە یوسف بخەنە شوینیکی دور کە مەترسی تیاچوونی یوسفی تیدا بی. نەخشە یەکی سیۆمی دارشت و وتی: (یوسف مەکوژن، بە لکو بیخەنە نیۆ نەینگە ی: (تاقچە ی) چالیک (بە جوړیکی واکە ساغ و سلامەت بمینی، تا هەندی لە ریبوار و کاروانەوانان بین و دەری بین و لە گەل خویندا بیبەن) و لەبەر چاوی ئیمە و لەبەر چاوی دایک و باوکمان دوری بخەنەو: (قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ وَالْقُوَّةُ فِي غِيَابَتِ الْجُبِّ يَلْتَقِطُهُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ).

نوکتە: (جب) بە واتای چالە، کە سەنگ چین نە کرابی، دیارە زۆر بەی چالای بیوان سەنگ چین نە کریاوه.

(غیابت) بە واتای نیهانگایە، (تاقچە ی) دەم ئاوی چالای، کە لە چالایدا سازدراوه، کە لە دیدو تەماشای نیهانە و شاردراو تەو. ئەم تەعبیرە، گویا ئیشارە یە بە شتی کە لە چالای بیابانیدا مەعمولە و ئەویش ئەمە یە کە لە نیۆ چالایە کە دا لە نیزیکی ئاوه کە لە نیۆ بە دەنە ی چالایە کە، جیگایە کی چکۆلە و تاقچە مانە نەساز دە کە ن کە ئە گەر کە سیک بچیتە نیۆ چالە کە، بتوانی وە کوسە کۆ لە سەری دابنیشی، وە کاسە یە ک کە لە تە ک خۆیدا بردویە تی بتوانی بە ئاسانی پڕ و تەژی بکا لە ئاوی، بی ئەو ی خوی بچیتە نیۆ ئاوه کە، دیارە ئە گەر لە سەر چالایە کە وە پڕوانن، ئەو شوینە نابینن، چونکە باش دیاری ناکا، جا هەر لەبەر ئەمە بە (غیابت) نیۆ براوه. (ئەلمنار لە باسی ئەم ئایە تەدا). دیارە لە ولاتی کوردەواری ئیمەش، چالای بەو چەشنە زۆرە.

۲- دیاره مه‌به‌ستی پیشینارکه‌ر، ئەوه نه‌بووه که یوسف جوړی بخه‌نه نیو چالاوه‌که، که تیا بچی، به‌لکو ویستویه‌تی له‌سه‌ر سه‌کو‌ی نیو چاوه‌که‌ی دابنن تا سه‌ره‌نجام کاروانیک دی و له‌گه‌ل خو‌ی بیبا.

۳- له‌رسته (ان کنتم فاعلین) وا‌ده‌رده‌که‌وی که پیشینارده‌ر ئەوه‌ی به‌لی‌برانه‌وه، ده‌ر نه‌برپوه، له‌وه‌ده‌چی مه‌به‌ستی ئەوه‌بووبی که به‌دژی یوسف نه‌خشه‌یه‌ک نه‌بری به‌رپوه‌و به‌دژی یوسف کاریکی نه‌که‌ن.

۴- له‌وه‌دا‌که نیوی ئەو تاکه‌چی بووه له‌تەفسیری قورئاندا قسه‌زۆره، هه‌ندی وتویانه نیوی (روبین) بووه، که له‌هه‌مویان به‌هوش و ژیرتر بووه و هه‌ندی‌کیش لایان وایه (یه‌هودا) یا (لاوی)‌یه.

۵- نه‌خشی حه‌سودی له‌ویران کردنی ژیا‌نی به‌ره‌ی مرو‌فدا:

ده‌رسی گرینگ تر که له‌م چریکه‌ فی‌ری ده‌بین ئەمه‌یه که حه‌سودی چلون ده‌بیته خو‌ره، مرو‌ف ده‌خواته‌وه‌و تا لیواری برا‌کوشتن راکیشی ده‌کا و توشی ده‌رده‌سه‌ریی ده‌کا، که ئە‌گه‌ر له‌م ئاگره‌ به‌رگری نه‌کری، هه‌روا به‌ره‌ی مرو‌ف ئاگر ئە‌دا و ده‌یکاته‌قه‌قه‌س.

ده‌لین: کاتی نيعمه‌تی به‌یه‌کی ده‌گا و ئە‌وه‌که‌سه‌خو‌ی له‌وه‌بی به‌شه‌و نیه‌تی چوار حاله‌تی بو‌په‌یا ئە‌بی به‌مجوره:

۱- ئە‌وه‌که‌سه‌ئاره‌زو ده‌کا، ئە‌ویش وه‌کو خه‌لکی دیکه‌ له‌نازو نيعمه‌ت دا بژی، ئە‌م حاله‌ته (غبطه‌)ی ناوه، حاله‌تیکه‌ په‌سه‌ند، چونکه‌ مرو‌ف وادار به‌کار و تیکوشان ده‌کا که ئە‌میش له‌سازدان و پیگه‌یشتن به‌جی نه‌مینی و سه‌رکه‌وی و ئە‌مه شوینیکی شومی له‌کو‌ر و کو‌مه‌لا نیه.

۲- دووه‌می ئە‌وه‌یه‌که ئە‌و مرو‌یه‌ئاره‌زو ده‌کات ئە‌و نازو نيعمه‌ته‌ له‌خه‌لک دا برندری و توشی کزی و که‌ساسی و بی‌ئه‌نوا‌یی بن و هه‌زارو ده‌سه‌و ئە‌ژنو‌بکه‌ون و

بو ئه‌م کاره ده‌که‌وێته کارو تیکۆشان و ئاراو قارای لی هه‌ل‌ده‌گیردری، ئه‌مه (حه‌سه‌دی) ناوه‌و زور ناشیاوه‌و خویه‌کی زور به‌د فه‌رانه‌یه، که مروّف واداره‌که‌ بو نابودی خه‌لکی تر ته‌لاش بکاو بتروقیته‌وه، بی ئه‌وه‌کاریکی سازنده‌نه‌نجام بداو کاری باش و چاک و خیرخوازانه‌ بکا.

۳- سیوهم ئه‌وه‌یه‌که‌ ئه‌و مروّفه‌ ئاره‌زو ده‌که‌ خویشی دارای ئه‌و نازو نیعمه‌تانه‌ بی که‌ خه‌لکی تر هه‌یانه‌و به‌لام خه‌لکی تر به‌گشتی له‌و نازو نیعمه‌تانه‌ بی به‌ش بکه‌ون، هیچیان به‌ده‌س نه‌مینی و ئه‌م حاله‌ته‌ (بخل) ی ناوه‌و ئینحسار خوازی به، که مروّف هه‌موو شتیکی بو خوی بسوی و له‌ بی به‌شی و هه‌ژاری و کزو که‌سای خه‌لکی تر له‌زه‌ت بیا.

۴- چواره‌م ئه‌وه‌یه‌که‌ ئه‌و مروّیه‌ پێی خوشه‌که‌ خه‌لکی دیکه‌ش له‌ نازو نیعمه‌ت دا بن، هه‌رچه‌نده‌ خویشی بی به‌ش بی و ته‌نانه‌ت پێی خوشه‌ ئه‌وه‌ی هه‌یه‌تی به‌ خه‌لکی بداو له‌ سودو به‌شی خوی چاوپوشی بکاو ئه‌م حاله‌ته‌ش (ایثار) ی ناوه‌که‌ یه‌کی له‌ گرینگترین خوی باشی مروّفانی به.

هه‌ر جوړ بیته‌ حه‌سودی نه‌ ته‌نیا براکانی یوسف‌یان تا لیواری کوشتنی حه‌زره‌تی یوسف‌ برد، به‌لکو جاری واهه‌یه‌که‌ حه‌سودی مروّف بو نابودی خویشی ئه‌باو راکیشی ده‌کا.

ئه‌وه‌یه‌که‌ خواله‌ سووره‌تی فه‌له‌قدا له‌ ئاخیرین ئایه‌تی ئه‌م سووره‌ته‌یه‌دا فه‌رمویه‌تی (مِنْ شَرِّ حَاسِدٍ اِذَا حَسَدَ) - وَاَتَا بَلٰی: خو ده‌پاریزم له‌ شه‌رو شوپری هه‌ر حه‌سودی، کاتی که‌ حه‌سودی ئه‌با. وه‌ ئه‌و خووه‌ پیسه‌ تاوی پێ ئه‌دا، ئه‌م ئایه‌ته‌ نیشان ئه‌دا که‌ حه‌سودی له‌ دزیوترین و به‌دغه‌رتترین خوی ره‌زیله‌و قورئان ئه‌مه‌ی له‌ ریزی کاری حه‌یوانی درنده‌و ماری گه‌زنده‌ و شه‌یتانی وه‌سو سه‌گه‌ر داناوه‌.

خواله‌ ئایه‌تی ۱۲ سووره‌تی یوسف‌ ده‌فه‌رمی:

۱۲- قَالُوا يَا أَبَانَا مَا لَكَ لَا تَأْمَنَّا عَلَىٰ يُوسُفَ وَإِنَّا لَهُ لَنَاصِحُونَ.

۱۳- أَرْسَلَهُ مَعَنَا غَدًا يَزْتَعُ وَيَلْعَبُ وَ إِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ.

۱۴- قَالَ إِنِّي لَيَحْزُنُنِي أَنَّ تَذْهَبُوا بِهِ وَ أَخَافُ أَنْ يَأْكُلَهُ الدُّنْبُ وَ أَنْتُمْ عَنْهُ غَافِلُونَ.

۱۵- قَالُوا لَئِنْ أَكَلَهُ الدُّنْبُ وَ نَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّا إِذًا لَخَاسِرُونَ.

واتا:

۱۲- (براکان چوونه لای باوکیان و) وتیان: باوه‌گیان! تو بوچ له بابته

یوسف-ی برامانه‌وه له ئیمه‌ دلنیا نابی، که چی ئیمه خیرخوازی ته‌وین؟

۱۳- به‌یانی ته‌ومان له‌گه‌لدا بنیره (ده‌ره‌وه) تا تیربخواو تیر کایه‌وگه‌مه‌ بکاو ئیمه

پاریزه‌ری ته‌وین.

۱۴- (باوکیان) وتی: من له‌ دوری ته‌و غه‌مگین ته‌بم و تایی دوری ته‌وم نیه، له‌وه

ده‌ترسم که گورگ بیخوا، وه‌ ئیوه‌ له‌وبی ناگابن و بیرتان به‌ لایه‌وه‌ نه‌مین.

۱۵- وتیان: ته‌گه‌ر گورگ بیخوا باوه‌کو ئیمه‌ تا قمی به‌ هیژ و خاوه‌ن وزه‌ین، دیاره

ئیمه‌ له‌ زیان لیکه‌وتوان ده‌بین (دیاره‌ چتی و ناشی).

ته‌فسیر و لیکدانه‌وه:

شانو‌گیری شو‌فاری:

برایانی یوسف دوا‌ی ته‌وه‌ی نه‌خشه‌یان کیشا تا یوسف بخه‌نه‌ نیو‌چال که‌وتنه

ته‌م بیره‌ که‌ چلو‌ن یوسف له‌ یه‌عقوبی باوکیان جیا بکه‌نه‌وه‌؟

جا بو‌ ته‌وه‌ نه‌خشه‌یه‌ کی دیکه‌یان کیشاو به‌ قلا‌فه‌یه‌ کی حه‌ق به‌ من و به‌ زبانی

چه‌ورو نه‌رم و تیکه‌ل به‌ گازنده‌ی دل لاوین، چونه‌ لای باوکیان و وتیان: باوه‌ بوچی

قه‌ت یوسف له‌ خو‌ت دور ناخه‌یته‌وه‌وه‌ له‌گه‌ل ئیمه‌ نای نی‌ریته‌ ده‌ری؟ بوچ سه‌پاره‌ت

به‌و دوو برایه‌مان ئیمه‌ به‌ ته‌مین و دل‌سو‌ز نازانی که‌ به‌راستی ئیمه‌ خیرخوازی

ئه‌وانین و یوسف‌مان خوش ده‌وی: (قالوا یا ابانا مالک لا تامنا علی یوسف) - وه‌ره وه‌ره بر‌وامان پی بکه‌و تۆمه‌تمان لی مه‌ده، تازه یوسف، برامان، تازه لاوه، ئه‌ویش خاوه‌ن دله، نیازی به‌ ئاو و هه‌وای خوش و تازه‌و ده‌ره‌وه‌ی شار هه‌یه‌و ئه‌یه‌وی تۆزی بگه‌ری و کایه بکاوه‌راگرتنی ئه‌و له مالدا باش نیه، به‌یانی یوسف‌مان له‌گه‌لدا بنیره ده‌ره‌وه‌ی شار، تا بگه‌ری و خاوی بشکی و هه‌ندی میوه‌ی تازه‌ی نیو باغ و ده‌رو ده‌شت بخاوه‌که‌می به‌ خیر و خوش له‌گه‌ل ئیمه‌ دا‌رای بویری (ارسله معنا غذا یرتع و یلعب) - (یرتع) له (رتع) له‌سه‌ر وه‌زنی قه‌تع له‌ بنه‌ره‌تا به‌ واتای چه‌رین و زور خواردنی ئاژاله، به‌لام جار جار له‌ بابته (ئینسان = ئه‌نزان) وه‌وش به‌کار ده‌بری، به‌ واتای شادی و گه‌ران و خواردن و خوراک‌ی زوره‌وه، به‌کار ده‌بری.

کوره‌کان به‌یه‌عقوبیان وت: جا ئه‌گه‌ر خاوه‌نه‌خواستنه‌ نیگه‌رانی ئه‌وی، ئیمه‌ تیکرا پاریزه‌رو نیگاوانی ئه‌و ده‌بین، چونکه‌ برامانه‌و له‌ چاومان باشتر ده‌ی پاریزین (و ائاً له‌ لحاظون).

به‌و جو‌ره‌ نه‌خشه‌ی جیا‌کردنه‌وه‌ی یوسفیان به‌ریوه‌ بردو به‌ قسه‌ی چه‌ورو نه‌رمیش یوسفیشیان فریو دا تا له‌گه‌لیان بر‌واو باوکی له‌و باره‌وه‌ رازی بکا. ئه‌م نه‌خشه‌ له‌ لایه‌که‌وه‌ باوکیانی خسته‌ بن به‌ست که‌ ئه‌گه‌ر یوسفیان پی نه‌سپیری نیشانه‌ی بی بر‌وایی یه‌، به‌وانه‌و له‌ لایه‌کی دیکه‌وه‌ یوسفیش زوری بو باوکی هینا بو، که‌ برواته‌ ده‌ری.

به‌لی ئا به‌مجوره‌یه، نه‌خشه‌ی ئه‌وانه‌ی که‌ ده‌یانه‌وی خه‌لک غافلگیر بکه‌ن و ده‌سی خویان بوه‌شینن، له‌ هه‌موو مه‌سائیلی ره‌وانی و رو‌حی و عاتفی بو به‌ ئامانج گه‌یانندی نه‌خشه‌ی خویان که‌لک وه‌رده‌گرن، به‌لام مرو‌قی خاوه‌ن بر‌واو باوه‌ر به‌ حوکمی (المؤمن کیس) باوه‌ردار و شیاره‌، نابی فریوی رواله‌تی جوانی بخاوه‌، هه‌رچه‌نده‌ له‌ لایه‌ن براته‌وه‌ بی.

حه‌زره‌تی یه‌عقوب له راست قسه‌ی براکانی یوسفدا بی‌ئوه‌ی توّمه‌تی به‌ده نییه‌تیا‌ن لی‌بدا، وتی: پی‌م خو‌ش نیه یوسف له‌گه‌ل ئیوه بیته‌ده‌ری، به دوو ده‌لیل: یه‌که‌م تاب‌ی دور‌ی یوسفم نیه (قال انی لیحزننی ان تذهبوا به). دووهم له‌به‌ر ئه‌وه‌یه ئه‌ترسم له‌و ده‌شت و ده‌ره‌گورگی خوین‌خور‌ه‌به‌بی و بی‌کوره‌نازیزه‌که‌م بخواو ئیوه‌خه‌ریکی کایه‌و‌گه‌مه‌بن و پی‌نه‌زانن. (و اخاف ان یأکله الذئب و انتم عنه غافلون)، ئه‌مه‌ش کار‌یکی سروشتی و خو‌رسکه‌که‌کوره‌کان خه‌ریکی یاری‌بن و له یوسف غافل‌بن و له‌و بی‌اوانه‌پر له‌گورگه‌دا‌گورگ یوسف‌بیا.

کوره‌کان وه‌لامیکیان بو‌به‌لگه‌ی یه‌که‌می باوکیان نه‌بوو، چونکه‌خه‌فه‌تی جیایی و دورکه‌وتنه‌وه‌ی یوسف له‌یه‌عقوب شتی نه‌بوو که‌توله‌و‌قه‌ره‌بوی ئه‌وه‌بو حه‌زره‌تی یه‌عقوب بکاته‌وه، وه‌به‌لکو ئه‌وقسه‌ئاگری حه‌سودی براکانی زیاتر‌گر ئه‌داو تاوی ئه‌دان، که‌به‌لکو زووتر له‌چنگی ده‌ریینن.

له‌لایه‌کی دیکه‌وه‌ئهم ده‌لیله‌ی باوکیان وه‌لامیکی هه‌بوو که‌چه‌ندان نیازی به‌قسه‌لیکردن نه‌بوو، ئه‌ویش ئه‌مه‌بوو که‌سه‌ره‌نجام مندا‌ل بو‌نمو و په‌روه‌رش و په‌ره‌دان به‌بیرورا‌خو‌نا‌خواله‌باوک جیا‌ده‌بیته‌وه، ئه‌گه‌ر بیه‌وی هه‌روه‌کو‌گیا‌یه‌کی نه‌ورسته‌هه‌میشه‌له‌بن سیبه‌ری داری‌وجودی باوکیدا‌بمینیته‌وه، پینا‌گاو‌هه‌لنادا، باوک‌نا‌چاره‌بو‌هه‌ل‌دان و پی‌گه‌یشتنی روله‌ی خو‌ی به‌جیا‌بوونه‌وه، رازی‌بی، ئه‌م‌رو‌گه‌ران و سه‌یا‌حه‌ت، سو‌زی بو‌خویندنی زانست و زانیاری، دوسبه‌ی بو‌کارو‌که‌سبه، ئه‌بی‌پروا‌و‌بکو‌شی و ژیان‌دابین‌بکا، سه‌ره‌نجام جیا‌بوونه‌وه‌پیویسته.

جا‌هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌بوو، وه‌لامی ئه‌مه‌یان نه‌دایه‌وه، به‌لکو‌چونه‌سه‌ر وه‌لام‌دانه‌وه‌ی ده‌لیلی دووهم که‌له‌روانگه‌ی ئه‌وانه‌وه‌زو‌ر‌گرینگ‌بوو و وتیان: چلو‌ن ئه‌شی‌گورگ‌برا‌که‌مان بخوا، که‌چی ئیمه‌تاقمی‌خاوه‌ن‌وزه‌ین. جا‌ئه‌گه‌ر شتی‌وا

بقه‌ومی، ئیمه زیان لیکه‌وت و به‌د به‌خت ئه‌بین، (قالوا لئن اكله الذئب و نحن عصبه انا اذا لخاصرون) - واتا مه‌گه‌ر ئیمه مردوین که دابنیشین و ته‌ماشای بکه‌ین گورگ یوسفی برامان بخوا، سه‌ره‌رای ئه‌وه که ئه‌و برامانه‌و برایشه‌تی و امان لی ده‌کا، ئاگامان لیبی بی، له‌ نیو ئیمه‌دا مروقی ئابرودارو خوبه‌ پیاوازن هه‌یه، جا ئه‌گه‌ر شتی و بقه‌ومی، جا لای خه‌لک چلون له‌ رومان هه‌لدی سه‌ر به‌رز بکه‌ینه‌وه.

ئه‌وانه له‌ زیمندا به‌م قسه‌ باوکیان که ده‌گونجی ئیوه‌ خه‌ریکی یاری بن و له‌ یوسف غافل بن، وه‌لامیان داوه‌و ئه‌وه‌ش مه‌سه‌له‌ی زیان و له‌ ده‌س دانی ده‌سمایه‌و ئابرووه، مه‌سه‌له‌ ئه‌وه‌ نیه‌ که یاری کردن مروقی له‌ یوسف غافل بکاو بیر لای ئه‌و بیری. جا ئه‌گه‌ر وای ئیمه‌ ئابرومان نامینی و ده‌زرنگیین.

لیره‌دا پرسیاریک دیته‌ پیشه‌وه‌و ئه‌ویش ئه‌مه‌یه‌ که بوچ یه‌عقوب له‌ نیو ئه‌و هه‌مووه‌ بفه‌و مه‌ترسیه‌دا ته‌نیا تپلی نا به‌سه‌ر مه‌تریسی گورگ؟

هه‌ندی ده‌لین: بیاوانی که‌نعان پرگورگه‌و جا هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌ زیاتر له‌وه‌ ترساوه‌. هه‌ندی دیکه‌ و توپانه: له‌به‌ر خه‌ویک بوو که له‌ به‌را یه‌عقوب دیتبوی که‌ چهن گورگی هیرشیان کردبووه‌ سه‌ر یوسفی کوری. ئه‌شگونجی که‌ یه‌عقوب به‌ زمانی کنایه‌ قسه‌ی کردبی و مه‌به‌ستی مروقی گورگ خو بووبی، هه‌روه‌کو هه‌ندی له‌ بریانی یوسف که‌ گورگ خو بوون.

به‌لام براکانی به‌ هه‌ر فیل و ته‌له‌که‌یه‌ک بوو، به‌تایه‌ت که‌ یوسفیان له‌ خشته‌ بردبوو و به‌ گزی و فزی فریویان دابوو، که‌ له‌ گه‌لیان بچیته‌ ده‌ره‌وه‌ی شارو گوايه‌ ئه‌مه‌ یه‌ که‌مین جاربوو که‌ ده‌ره‌تانیکی وای بو یوسف هه‌لکه‌و تبوو، تا بچیته‌ ده‌ره‌وه‌ی شار بو یاری و گه‌مه‌ کردن، له‌ ئاکامدا توانیان باوکیان رازی بکه‌ن.

لیره‌دا پیویسته‌ سه‌رنجی چهن نوکته‌ بده‌ین که‌ ئاموژگاری و په‌ندی زور چاک له‌م به‌شه‌ له‌ چریکه‌ که‌دا هه‌یه‌و ده‌ که‌ویته‌ به‌رچاو:

۱- گزی و فزی دژ و دوژمنان له جلک و به‌رگی دو‌ستیدا.

دیاره قه‌ت دوژمن به ئاشکرا و بی‌گزی و فزی بو‌ده‌ست وه‌شاندن نایبته مه‌یدان، به‌لکو بو‌ئه‌وه‌ی بتوانن تهره‌ف غافلگیر بکه‌ن و دهره‌تانی ده‌سکرده‌وه‌ی پی‌نه‌ده‌ن، کارو نه‌خشه‌ی خو‌یان له‌جلکی ره‌نگاو ره‌نگدا ده‌شارنه‌وه‌. براکانی یوسف نه‌خشه‌ی مه‌رگ یا دورخستنه‌وه‌ی ئه‌ویان له‌ژی‌ر پو‌ششی به‌رزترین ئی‌حساسات و عه‌واتیفی براینه‌دا شارده‌بو‌ویانه‌وه‌، ئی‌حساساتیک که‌ه‌م یوسفی قانه‌قدیده‌ئه‌داو هه‌م بو‌باوکیشیان به‌رواله‌ت قابیلی قه‌بول بو‌و.

ئه‌مه‌هه‌ر ئه‌و شیوه‌یه‌که‌ ئیمه‌مانان له‌ژیانی روژانه‌دا له‌روانگایه‌کی زور په‌ره‌داردا له‌گه‌ل ئه‌وه‌دا روبه‌رو بن، ئه‌و زهره‌ر و زیانانه‌ی وا له‌ده‌ست دژو دوژمنانی سو‌یند خواردو، پیمان گه‌یوه‌، که‌م نیه‌. جار جاره‌ ناوی دو‌ستی و دلسو‌زی یارمه‌تی دان به‌په‌ناهیان یارمه‌تی فیکری، که‌چی زور جار وابووه‌ په‌ندو عیبه‌رتمان وه‌رنه‌گرتوه‌و دووباره‌به‌ته‌له‌وه‌بو‌وین، جاری به‌ناوی یارمه‌تی ئابوری، روژی به‌ناوی پیوه‌ندی فه‌ره‌نگی، که‌ره‌تی تر له‌جلکی پشتیوانی کردن له‌مافی مرو‌ف، زه‌مانیک به‌ناوی په‌یمانی دیفاعی و به‌رگری، به‌دقه‌رتین قه‌راردادی نه‌نگین به‌سه‌ر گه‌لانی که‌م ده‌سه‌لاتا دانه‌سه‌پینن، بو‌وینه‌به‌سه‌ر ولاته‌موسلمان نشینه‌کاندا دایان سه‌پاندووه‌، ئه‌وانه‌ جار جاره‌به‌ناوی ناردنی پزیشک و ده‌واو ده‌رمان یا له‌ژی‌ر نیوی بالو‌یزو کاردارو دیپلومات و دو‌ستی و یارمه‌تی دان، بفه‌ترین و مه‌ترسیدارترین سیخورو جاسوسی خو‌یان ده‌نیرن.

جار جاره‌به‌نیوی موسته‌شارانی نیزامی و فیرکردن و باره‌ینان و به‌کاره‌ینانی چه‌کی تازه‌و نوی و مو‌دیرن و پیچیده‌و رازو ره‌مزی نیزامی له‌گه‌ل خو‌یان ده‌ی هینن و به‌نیوی تیکنیسییه‌ن و کارناسان و کارمه‌ندانی فه‌نی، باری ئابوری